

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

LVII. ÉVF.

KÖZLÖNYE

15—16. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. * Előfizetési díj egy évre 20 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 K alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 20 K évi tagsági díj fejében ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 K-nál kevesebbet alapítottak, 10 K kedvezményes árárt járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. em.

« A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közölthetnek. »

(Telefon : 37—22.)

NAPIKÉRDÉSEK.

(Az erdészeti szakiskola. — A főiskola kérdése. — Az államvasuti tarifaemelés. — A hatósági kényszertermelés után a felhasználat hatósági korlátozása. — A fa maximális árai.)

(R.) Csendben és feltűnés nélkül megszületett az erdészeti középiskola, amely ellen régebben oly sokan voltak és amely ellen még ma is sok aggodalmas hangot hallunk.

Miért jött létre mégis? Azért, mert az élet megkövetelte ezt az intézményt!

Erdőtörvényünk tudvalevőleg csak kétféle munkakört különböztetett meg, az erdőtisztít és az erdőőrit. A régebbi időkben, amidőn a gazdálkodás még külterjes és sablonos volt, nem is volt szükség egyébire. A kor haladásával azonban mind a két munkakör szűknek bizonyult. Az erdőőr teendői közé fel kellett venni a műszaki segédszolgálatot, tehát a felsőbb minőség köréből vett munkát, amely eredetileg nem szerepelt az „erdőőr” munkakörében, viszont az erdőtisztnek vállaira sokféle oly teendőt kellett rárakni, amely nem követeli a magasabb képzettséget, de az erdőőr munkakörébe sem illett bele. Az adminisztratív munkának sok oly teendőjével van elfoglalva ma is erdőgondnokaink ideje,

amelyet kevésbé képzett és olcsóbb munkaerő is el tudna végezni. Ennek az lett az eredménye, hogy a nagyközönség szemében ez a munka lealacsonyította szakunk tekintélyét, emellett elvonta az erőt az erdőmérnök tulajdonképeni teendőitől. Ha sikerül ezt a sok mellékes munkát leterhelnünk az erdőgondnokok vállairól, két irányban használhatunk szakunknak: lehetővé tesszük a tényleges erdőgazdasági munkák belterjes végzését és emelni fogjuk társadalmi állásunk tekintélyét avval, hogy a magasabb képzettséget nem igénylő sablonos munkák alól felszabadítjuk szaktársaink zömét.

Ebből a szempontból megítélve, örömmel üdvözölhetjük az új intézetet és az abból kikerülő új szaktársakat, avval a kívánsággal, hogy az új intézet és az onnan kikerülő új elem zökkenés és nehézség nélkül találja meg helyét az eddigi körök között.

Az első kérdés, amely felmerül, az, hogy micsoda névvel fog szerepelni az új elem. Az intézetnek a nevét az erre vonatkozó miniszteri rendelet már megállapította: „erdészeti szakiskola” lesz a neve. Ebből szinte önként következik az, hogy az onnan kikerülő tanulók a gyakorlatban az „erdész” nevet és annak változatait: segéderdész, alerdész, körerdész stb. viselhetik s a magánszolgálatban kétségkívül magasabb rangot is elérhetnek.

Ez ellen, úgy gondolom, sem az intézetet, sem annak tanulóit illetőleg nem lehet kifogást emelni.

A második felmerülő kérdés az, hogy miképen fogja érinteni az új intézet az erdészeti vagy helyesebben erdőmérnöki főiskola hallgatóinak jövődő boldogulását. A magánszolgálatban bizonyos mérvű versenyre bizonyára számítani kell, de a közelebbi jövőben azt hiszem még sem lesz ok az aggodalomra. A háboru súlyos véráldozatot követelt szakunktól is és a legközelebbi években főiskolánk talán nem is lesz képes annyi hallgatót kiképezni, ahány erdőmérnökre szüksége lesz az országnak. Köztudomásu, hogy ma nagyon keresik a szakképzett erdőmérnököket. De viszont ez a kedvező konjunktura máris érezteti a hatását és a főiskola hadi tanfolyamain feltűnően nagy számmal jelentek meg az elsőévesek. Előreláthatólag ez a tödulás még fokozódni fog és nagyon fenyeget az a veszély, hogy pályánk a későbbi jövőben ismét tulzsfolt lesz, aminek káros hatását talán nem is kell részletesebben fejtegetnem.

Az erdészeti szakoktatás speciális jellegű lévén, csak kevés alkalom nyílik a termelt emberfelesleg elhelyezésére; ha kelletténél több hallgatót bocsát ki a főiskola, akkor azok határozottan hátrányos helyzetbe fognak kerülni a szakiskolák új végzettjeivel szemben. A szakiskoláknál egyénenkénti válogatás útján veszik fel a tanulókat; természetes, hogy csak a javát fogadják be és képezik ki. A főiskolánál nincs válogatás, bekerülhetnek gyengébb elemek is, akik — éppen tulterhelés esetén — nehéz küzdelem elé kerülhetnek majd az élettel.

Azt hiszem, a felvetett kérdés nagyon is számot tarthat arra, hogy szakköreink figyelme feléje forduljon és keressük a megoldást, hogy a főiskola látogatásának feltételekhez való kötésével kellő időben gátat vessünk az elé, hogy — mint a műszaki dijak idejében — a szakképzettség legmagasabb fokán álló erdőmérnöki proletáriátust neveljünk.

*

(B) Az „erdészeti szakiskola“ kérdéséhez azonban még néhány más megjegyzést is kívánunk fűzni, amelyeket, miután ez az új intézmény ismét az erdészeti társadalom meghallgatásának teljes mellőzésével létesült, csak most tehetünk meg. Részünkről szívesebben láttuk volna az új intézet címében a *tanintézet* kifejezést érvényesülni, amely jobban felelt volna meg középfoku jellegének. Amidőn más pályákon négy középiskola és egy három évfolyamu tanintézet elvégzése után *tiszti* állásokat lehet elérni s amidőn tudtunkkal az intézet egyik legfőbb célja az, hogy a magánbirtok részére subaltern *tiszti* személyzetet neveljen — hiszen a magán-erdőbirtok köréből sürgették annak létesítését —, akkor az erdészeti oktatás terén sem célszerű fél lépést tenni; mert ha nem nyújt az új iskola annak a négy középiskolát végzett ifjunak oly állást, mint amilyen részére más életpályákon kínálkozik, akkor attól lehet tartani, hogy csak a tanulók selejtje fogja felkeresni az erdészeti szakiskolát.

Az intézetbe való belépés a 17. életévhez van kötve. De vajjon mit csinál az az ifju, aki 14—15. éves korában elvégzi a középiskola negyedik évét, 17 éves korának éléréséig. Arra biztosíték nincs, hogy valahol már előzetes gyakorlatot szereshessen s a két évi várakozás, amely a gyakorlatban a tanulástól való leszokással

és bizonyos erkölcsi leromlás veszélyével egyértelmű, szintén nem alkalmas arra, hogy a szülőket, akik fiaikat *mielőbb* keresethez akarják juttatni, arra ösztönözze, hogy gyermekeiket az erdészeti pályára szánják, legkevésbé pedig *jól tanuló* fiaikat.

Sulyosbitja a kérdést, hogy csak a *kötött* birtokon legalább egy évig alkalmazásban állók részesülnek a felvételnél előnyben, tehát egy apa, aki szabad rendelkezésű magánbirtokon szolgál, fiát nem tarthatja maga mellett gyakorlati előképzés végett. Egyáltalában nem helytálló az a feltételezés, hogy csak kötött birtokon folyhatik rendszeres erdőgazdálkodás, valamint az sem, hogy kötött birtokon okvetetlenül jó gazdaságot lát az ifju.

A tanulók felvétele iránt a földmivelésügyi miniszter dönt. Régebben az erdőőri szakiskolák "növendékeit is a miniszter vette fel, ami valóban nem a miniszteri hatásköréhez méltó ténykedés volt, amelyet a temérdek közbenjárások elkerülése végett végre is a szakiskolák igazgatóira bízta. Vajjon miért kellett az új intézetnél erre vonatkozóan ismét a régi rendet visszaállítani?

Az új intézet szabályzata úgy látszik az állami szolgálat keretében is nagyobb szerepet szán a középiskolásoknak, amit pl. az eddigi járási erdőőri intézmény megfelelő kiépítése és államosítása esetén mi is lehetőnek és kívánatosnak tartunk. Érdeklődéssel várhatjuk, hogy miként véli majd a kormány ennek a középfoku elemnek elhelyezését az állami szolgálat keretében keresztülvinni.

Főként ezek azok a kérdések és megjegyzések, amelyek a pályázati hirdetmény átolvasásánál tollhegyre kívánkoznak.

(R.) Főiskolánk székhelye kérdésében döntés még nincs, de minden jel arra mutat, hogy a kérdés illetékes helyen komoly megvitatás és megfontolás alá került. Az országgyűlésen is szóba került a kérdés és a miniszterelnök Selmezbánya országgyűlési képviselőjének interpellációjára adott válaszában nem zárkozhatott el annak beismerése elől, hogy a főiskola tanári karának törekvései „erdészeti szempontból támpontra találtak“.

A miniszterelnök szavaiból azonban az is kivehető, hogy nincs eléggé informálva a mozgalom eredő okairól, mert válaszában bekezdésében így nyilatkozik:

„Általánosan nyilvánul meg az a törekvés, hogy a vidéken elhelyezett főiskolák a fővárosba, vagy legalább valamely nagyobb vidéki városba kívánnak áthelyeztetni.

Korunk szelleme rejti méhében azt a törekvést, hogy az egyéni kényelem és az egyéni szükségletek kielégítése mindig oly helyeket keres, ahol ezek nagyobb mértékben érvényesülhetnek. Ez a törekvés nyilvánult meg a selmeczbányai tanügyi körökben is, hogy t. i. eleinte a fővárosba és amikor ez nem ment, más nagyobb városba igyekeztek a tanintézetüket átvinni.”

Itt csak az egyéni kényelmi szempont és az egyéni szükséglet kielégítése szerepel, holott vannak a mozgalomnak, specziálisan erdőgazdasági szempontból, sokkal komolyabb okai is. Ezek a komolyabb okok is kicsillannak a miniszterelnök válaszából, de teljesen más beállításban. A későbbiekben ugyanis így folytatta:

„Szakszerű szempontból nincs a kérdés még tisztázva; a minisztertanács ezzel még nem foglalkozott; nem foglalkozott azzal a másik általános törekvessel sem, hogy a mi tanügyi köreink és különösen főiskoláink mindig magasabb rangot kívánnak, ami talán jogosult törekvés, de a kielégítésénél azt fogjuk először figyelembe venni, vajjon az illető főiskolák állanak-e a tudománynak kellő magaslatán és irodalmi szempontból is azon a magaslaton vannak-e, hogy ebbeli törekvésük jogosultsággal bír. Mert az egyenértékűséget nem egyedül a foglalkozás állapítja meg, hanem csak az állapíthatja meg, hogy mily színvonalra sikerült egyes főiskolákat emelni.”

Sokan ebből főiskolánk szellemi nivójának kedvezőtlen ítéletét olvasták ki, de éppen ez a kedvezőtlen ítélet a legfőbb oka annak, hogy nemcsak a tanári kar, de az egész magyar erdőgazdaság követeli és követelte már régóta a főiskola elhelyezését. Minden kerülgetés nélkül egyenesen és férfiasan beismerhetjük, hogy az erdészeti főiskolánk tényleg nem áll azon a magaslaton, amelyen annak lennie kellene és amelyen mi is látni szeretnők azt. Hiszen *a tanári kar maga mutat rá erre* ismételt memorandumaiban és *éppen ez az, ami feltétlenül szükségessé teszi a főiskola elvitelét!*

A kényelmet, a testi szükségletek kielégítését megteremtheti az ember magának — ha nehezen is — kellő kitartással és munkássággal a kicsi vidéki városban is, sőt pl. az egyéni önérzet vagy hiuság talán jobb kielégítésre találhat kis városban, ahol az a főiskolai tanár társadalmilag könnyebben és jobban érvényesülhet, mint a nagy néptengerben; de a lelki szükséglete és a hivatása szenved a semmiképen sem kielégítő környezet nyomása alatt.

Amint nem régen fejtegettem, ugyane folyóirat VII—VIII. füzetében, Selmezbányán egyrészt lehetetlen a fiatalságunknak megfelelő oktatása, mert erre nem elegendő a gazdag gyűjtemény, hanem a gyakorlati erdőgazdaság, az erdészeti ipar és kereskedelem lüktető életének kellő közepébe kell hogy vihessük a hallgatót; de lehetetlen a tanárnak továbbképzése, a korral való haladása is, mert az erdészeti tudományok nem elvont elmélkedéseken, csendesen kontempláló bölcsekedéseken épülnek fel, hanem tényleges kísérleteket, megfigyeléseket és tanulmányokat, speciális kutatásokat követelnek, amelyek a rokon tudományos intézetekkel és a gyakorlati erdőgazdasággal való folytonos érintkezésben fejlődhetnek csak nagyra.

Ha főiskolánkat és annak tanárait elszigeteljük a világtól, amiképen jelenleg el is vannak szigetelve, akkor a fejlődést is békóba verjük.

Súlyos hátránya emellett Selmezbányának az is, hogy a tanári szukreszczenzia nevelését akadályozza és — éppen sok hátránya miatt — már meglevő, kiváló erőket is elvon szakoktatásunktól.

Az utóbbi évek tapasztalatai mutatják azt, hogy tanáraink legkiválóbbjai közül elég sűrű egymásutánban mondtak búcsút az intézetnek és ismételten megtörtént az is, hogy a felsőbb intézetek tanszékeire való szokásos meghívásokat éppen a kiválasztott szakférfiak visszautasították.

Nagyon üdvös volna, ha az Erdészeti Egyesület módját ejtené annak, hogy ezekről a körülményekről megfelelő értesítést nyerjen a miniszterelnök is, mert szakunknak nagy hátrányára válik, ha éppen az ő szájából a magyar erdőgazdaságnak ebben a nagy és alapvető kérdésében csak a tanári kar kényelmének a hangoztatását hallja a világ.

*

(B) *Az államvasutak tarifaemelése* szeptember 1-én hír szerint életbe lép. A tarifabizottság, amelyben az erdőgazdaság, sajnos, képviselővel nem bír s vele a kormány a jelenlegi tarifának 70%-os emelése mellett döntött s egyben a nyers fát ismét a fűrészáru magasabb tarifaosztályába (B) sorozta át. Az általános tarifaemelés sajnálatos szükségesség talán s így bele kell nyugodnunk, bár az Országos Erdészeti Egyesület annak más módozatát

ajánlotta, különösen sérelmesnek kell azonban mondanunk azt, hogy a nyers fa, miután a fűrészárut csak a közelmúltban soroztatott a B-osztályba, most egy helyt nem álló érvelés alapján sokkal csekélyebb értéke ellenére, szintén felklasszifikáltatik.

Amíg a fa általában olcsóbb dijosztályba tartozott, a nyers- és megmunkált fa egy osztályban lehetett, bár akkor sem volt az természetszerű. A tarifák óriási emelkedése után azonban határozottan helytelen a kétszer akkora tömegű és súlyú nyersanyagot ugyanolyan díjtétel alá vonni, mint a tömegre és súlyra megapadt, értékre azonban meggyarapodott fűrészárut. Ez megdrágítja fűrésziparunk egy részére nézve a nyersanyagbeszerzést, tehát egyenesen iparelles hatású, másrészt a kivitt is megnehezíti, holott bizonyos, a belföldön fel nem használt választékok és általában fafeleslegünk kivitelét tarifapolitikai rendszabályokkal megakasztani a földbirtok érdekeivel ép oly ellentétes, mint amennyire ellentétben áll valutánk javításának érdekeivel.

*

(B) Néhány hónap előtt alkalmunk volt e helyen foglalkozni a kormánynak egy háborús rendeletével, amely az alispánokat a fatermelés fokozása érdekében felhatalmazza, hogy szükség esetén a birtokosok költségére hatósági kényszertermelést végezzenek, nyilvánvalóan azért, mert a fatermelést a kormány nem találta elégségesnek a szükséglet fedezésére. E rendelet érvényesítéséről, a hatóságnak fatermelő vállalatként való berendezkedéséről ugyan nem hallottunk, mégis abban a hitben éltünk, hogy fatermelésünk *országos* terjedelmében *kisebb* a rendesnél s a munkások felmentése, élelmiszerek biztosítása és a fuvaruzsora letörése útján inkább istápolásra szorul, mint korlátozásra, mi mellett a háborús viszonyok következményeként érthető volt, hogy mint Németországban és Ausztriában, nálunk is a szállító eszközökkel ellátott birtokok és általában a közelebb fekvő erdőrészek erősebben vétettek igénybe, mint út és vasut nélküli, távolfekvő erdők.

Meglepő volt tehát, amidőn július hó 31-én arra ébredtünk, hogy a kormány 3296—1918. M. E. számú újabb rendeletével „az erdőkre vonatkozó jogszabályok kiegészítéséről” szóló, kissé homályosan hangzó cím alatt a nem kötött magánbirtokban lévő erdők tulajdonosait arra kötelezte, hogy egy elenyészően kicsiny

saját szükséglettől eltekintve, összes használataikat, akár régi, akár új fakitermelési szerződéseken alapuljanak, akár házilag osak legyenek, ezentul bejelentsek és a jövőbelieket a m. kir. járási erdőgondnokságok, illetőleg állami erdőhivatalok jóváhagyása alá bocsásák, mely szervek, ha azokat okszerűtlennek találják, a használatokat korlátozhatják, feltételekhez köthetik, sőt bē is tilthatják.

A két rendelkezés első pillanatban ellentétesnek tünik fel és teljesen ellenkező czélt is követ.

Elméletileg ugyan összhangzásba is hozhatók, amennyiben el lehet képzelni, hogy van birtok, ahol az értékesithető fát sem termelik ki, másutt pedig okszerűtlen tulhasználat folyik. Amott a régebbi, utóbbi helyen a mostani kormányrendelet érvényesülhetne. Dehát ez inkább elmélet, mert láttuk, hogy ahol a mai munkás-, fuvar- és élelmezési viszonyok mellett termelni lehet, ott a mostani faárak mellett nincs szükség termelési kényszerre, ahol pedig távoli fekvés, munkás-, fuvar- és élelemhiány miatt nem lehet termelni, ott az alispánok sem élnek a kényszertermelésre való jogukkal. A régebbi rendelet tehát nem érvényesülhet és erdőgazdasági tekintetben nem is kívánatos, hogy érvényesüljön, mert a katonai munkásosztatok munkája bizonyára még sokkal nyersebb és kevésbbé gazdaságos, mint bárki másé. Ha ezek szerint nagyjában egyoldalulag csak a fahasználat korlátozására irányuló kormányintézkedés fog érvényre jutni, akkor már egymagában ezért is, de a keletkező jogbizonytalanság következtében is valószínűleg alább fog szállani, de legalább is nem fog emelkedni az ország fatermelése. Azt kell tehát hinnünk, hogy a kormánynak biztos adatai vannak arra nézve, hogy az ország és a hadsereg faszükséglete korlátozott használatok mellett is fedezve van s hogy a valuta-szabályozás céljaira szükséges és éppen a mostani kormányelnök programmjában annyira hangsúlyozott kivitelre szolgáló famennyiségek is biztosithatók ekképen.

A háborus viszonyok, a sokat hangoztatott kitarítás ma elsőrendű szempontjából fel kell tételeznünk, hogy ez így van, mert különben a többtermeléssel járó átmeneti erdőgazdasági áldozatok ellenére is aggályosnak kellene tartani a kormány intézkedését.

Tekintsük már most *tisztán erdőgazdasági szempontból* a kérdést. Ebben a tekintetben természetesen csak rokonszenves

lehet előttünk minden oly rendelkezés, amelynek célja az okszerűtlen használatok kizárása. Talán a nemzet élő testében és javaiban borzasztóan pusztító világháboru egyik üdvös mellékhatását láthatjuk abban, hogy a kormány figyelme a magánerdők fentartására fordult és oly intézkedéseket érlelt meg, amelyek tudtunkkal tulmennek a tervezetben már elkészült új erdőtörvény rendelkezésein is. Evtizedeken át tétlenül nézte a magyar törvényhozás, nézték a változó kormányok a magánerdők nagy részében folyó hihetetlen erdőpusztítást. A lipthói magánerdők, a Székelyföld szétarányosított gyönyörű fenyvesei stb. eltűntek, anélkül, hogy fentartásukra kísérlet vagy akárcsak törvényszerű beerdősítésükre is kielégítő gondoskodás történt volna. Alig van völgyrendszerünk, amelyben ne látnók a szabadrendelkezésű magánbirtok évtizedekre visszanyúló okszerűtlen erdőhasználatának nyomait s még a Krassó-Szörény megyét és a Maros-medenczét a közelmúltban sújtott árvízjárok sem vezettek megfelelő törvényhozási vagy kormányintézkedésekhez.

A háboru általános pusztításának kellett jönnie, hogy a kormány a neki megadott rendkívüli felhatalmazást arra is felhasználja, hogy a magánerdők fahasználatait ellenőrzés alá vegye s ezzel a bár ideiglenes és éppen ezért kellően meg nem alapozott intézkedéssel a jövőrdő erdőgazdasági törvényhozásnak egyik megoldandó feladatát kijelölje.

Arra azonban, hogy ez a rendkívüli viszonyok nyújtotta, tehát nem maradandó jogalapon álló intézkedés tényleg üdvös legyen, annak egységes elvek szerinti, nagy gazdasági érzékkel való tapintatos végrehajtására van szükség. Az állami erdőhivatalok és járási erdőgondnokságok egészen váratlanul eddig tőlük teljesen távol álló, majdnem korlátlan hatáskörhöz jutnak, amely a rendeletben kellően körülírva nincsen. Mert az erdőpusztításnak a végrehajtási utasítás 5. §-ában foglalt ismérvei igen tágkörű magyarázatra adnak alkalmat és feltétlenül szükségesnek tartjuk, hogy az illetékes közegek az egységes eljárás érdekében és tulhajtások elkerülése végett még további utasításokkal is elláttassanak. A rendelet jelen szövege szerzett jogokat ugyan nem érint, de ha a végrehajtás során a hatóságok nem nagy körültekintéssel és nem egységesen járnak el, ebből oly jogbizonytalanság származhatik, amely fakeskedelmün-

ket s ezzel az országot és az erdőbirtokosokat egyaránt nagy mértékben károsíthatja. Ez pedig nem lehet a rendelet célja.

Azt hisszük, hogy tiszta képet a magánerdőkben *jelenleg* folyó használatok terjedelméről a hatóságok is csak a most bekívánt adatokból fognak nyerni. Ha erre nézve, amint tulajdonképpen fel kellene tételezni, már előzetesen teljes és számszerű tájékozódás állott volna fön, a rendelkezés is egyszerűbb és könnyebben keresztülvihető alakot ölthetett volna. Így pl. az egészen apró birtokokat valószínűleg ki lehetett volna rekeszteni, ugyszintén azokat is, ahol a használat mértéke rendes és pl. szálerdőben az erdőterület évi $\frac{1}{80}$ -ad részét meg nem haladja stb. Amidőn minden használat bejelentés tárgya, attól kell tartanunk, hogy az állami erdőkezelésnek erre be nem rendezett, segéderőkben szűkölködő szerveire oly munkatömeg hárul, amelyet csak tulajdonképeni hivatásuk rovására és hiányosan fognak elláthatni. Nevezetesen teljesen kizártnak tartjuk, hogy 30 napon belül helyszini felülvizsgálat tárgyává tegyenek minden kérdéses fahasználatot. A döntés tehát sok esetben zöld asztalnál fog történni, hiányzó, vagy nem kielégítő helyszini tapasztalatok alapján.

Befejezésül még csak két körülményre kívánunk reámutatni. Az egyik az, hogy a kihasználás előirható feltételei között szívesen nélkülöztük volna a *magfáknak meghagyását*, ezt a régi idők erdőművelési szertárából származó rendelkezést, melynek különösen az ország keleti részében annyi vén, fattyuhajtásokkal teli, csúcsszáradt vagy elterebélyesedett göcsös fákkal tarkázott erdőt köszönhetünk. Legfeljebb egyes köris- és juhartörzsek tultartása járhat némi haszonnal erdőművelési tekintetben, egyébként azonban a fokozatos felújító vágások változatos módszerei állanak rendelkezésünkre, ahol a tarvágást mellőzendőnek tartjuk.

A másik még szóvá teendő körülmény az, hogy az áterdölések, a gyéritések ügyét nem látjuk kellően szabályozottnak, Ezekről kifejezetten szó sincs a rendeletben és végrehajtási utasításban, de bizonyára szintén bejelentés tárgyai, bár hozamba beszámítható területtel nem bírnak.

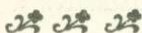
Nem valamennyi magánbirtokunk esik az előbb tárgyalt kategóriába, amely a hatósági beavatkozásra reászolgál, hanem vannak elég szép számmal olyanok is, amelyeken jóval belterje-

sebb és okszerűbb erdőgazdaság folyik, mint igen sok kötött birtokon. Ezeken nagy szerepköre van ma már az áterdöléseknek is, amelyek nem maradhatnak a régi üzemtervek elvetendő sablonos előírása szerint a *kivesző* törzsekre szorítva. Annak a reményünknek adunk tehát kifejezést, hogy az áterdöléseknek az erdészeti tudományok mai álláspontja értelmében leendő foganatositása elé az erdészeti hatóságok nem fognak akadályokat gördíteni, mert ez nem lehet a kormányrendelet értelme.

*

A fenn ismertetett új rendeletet nyomon követte a *faárak* régen várt *maximálása*. Soká készült s így mi sem kívánunk vele már jelen számunkban érdemlegesen foglalkozni, mintegy első benyomásainkat papírra vetni. Annyi bizonyos, hogy általánosságban szivesebben látjuk a szilárd kereteket nyújtó maximális árakat, mint az osztrák minta szerinti u. n. irányárakat. A faárak maximálása egyfelől véget vet annak a bizonytalanságnak, amely a maximálás bekövetkezésének tudatában a faüzleten már régebben uralkodott, másfelől azonban kétségtelenül megakasztja egy időre a faforgalmat, talán a tűzifa kivételével, arra az időre ugyanis, amíg a halomra döntött régebbi kalkulációk és választékolások helyett az üzlet a megszabott keretek között új alapokra helyezkedik. Legsúlyosabb azoknak a helyzetnek, akik drágán vásároltak nyers anyagot vagy az eddigi piaci helyzetnek megfelelő árakon adtak el fát, akik tehát a remélt haszon nagy részétől elesnek.

Kívánjuk, hogy ezek az előrelátható nehézségek ne legyenek akadályai annak, hogy az ország faszükséglete fedezetet nyerjen és a kormányrendelet elérje azt a célját, hogy a fafogyasztókat, értve ez alatt főként a hadi nyereséggel nem bíró közönséget, tényleg olcsó fához juttassa. Mert a fa árának leszorítása, amely *általánosságban*, egyes esetektől eltekintve, még nem érte el az élelmi cikkek, a fuvarerő és főként az iparcikkek terén tapasztalt magasságot, s ezzel végeredményben a földbirtok jövedelmének csökkentése *anélkül*, hogy ekként az ország faszükségletének fedezése biztosítható lenne, sem termelőnek, sem fogyasztónak érdekében nem állhatna.

Az új adónovella erdészeti vonatkozásai.

Az 1918. évi IX. t.-cz. a jövedelemadóról, a vagyonadóról és a hadinyereségadóról szóló törvényeket több tekintetben módosítja. E helyen természetesen csak az erdőgazdaságot közvetlenül érintő új rendelkezésekkel foglalkozunk.

Ezek közül elsőnek említendő a 7. §, amely szerint az erdőbirtok vagyonértékéül, ha az a háború alatt vásároltatott, nem a hozadék alapján megállapítható érték, hanem a tényleges vételár tekintendő. A háború alatt szerzett erdőbirtok tehát általában súlyosabb vagyonadó alá esik, mint a régebben szerzett. Ez a háborúban meggazdagodott egyének birtokszerzéseit kívánja sújtani, de természetesen másoknak birtokkiegészítés és okszerű tőkebefektetés céljából szándékolt erdővásárlásait is érinti.

A második, az erdőgazdaságot legközvetlenebbül érdeklő intézkedése az új törvénynek a hadinyereségadóra vonatkozik és a lapunkban már említett azt az igen jelentékeny — még pedig *visszaható erővel bíró* — könnyítést állapítja meg, hogy tőkefolyósítás jellegével bíró komulált használatoknál a befolyt összegnek a törvényszerű levonások után mutatkozó maradványából csak az a rész vehető a hadinyereségadó megállapításának alapjául, mely a rendes vágásterületre eső jövedelemnek felelt meg, mely azonban a befolyt összeg 10%-ánál kisebb nem lehet. Rendes évi vágásterületnek szálerdőben az erdőbirtok $\frac{1}{100}$, sarj- és középerdőben $\frac{1}{30}$ -ad része tekintendő.

Hogy ez mit jelent, legjobban egy példa világítja meg. Legyen egy erdőbirtok terjedelme 10.000 kat. hold, a rendes évi vágás tehát 100 hold; az erdőből 1500 kat. hold faállománya értékesített olyképen, hogy a vételár 1918-ban egyszerre folyik be. Egy hold vágásterületre eső jövedelem (a törvényszerű levonások után) legyen 1913-ban 1000 K, 1918-ban 3000 K.

A hadinyereségadó nem az eddigi módon: 1500×3000 — $1500 \cdot 1000 = 3.000.000$ K után vettetik ki, mely esetben az, az erdőbirtokos egyéb jövedelmeitől el is tekintve, az új súlyosított kulcs szerint 1,664.500 K, vagyis az adóalap 55·48%-a lenne, hanem az egy évi vágásterület után megállapítható tiszta jövedelem állapíttatik meg, amely hozzáadva a birtokos egyéb jövedelméhez, képezi az adóalapot.

Esetünkben az egy évi vágásterületre, 100 holdra $100 \times 3000 = 300.000$ K jövedelem esik; minthogy azonban ez az összeg kisebb, mint a befolyt s a törvényszerű levonásokkal apasztott összeg (4·5 millió) 10%-a, nem a 300.000 K, hanem 450.000 K fog a birtokos egyéb jövedelméhez számíttatni.

Nem szorul bizonyításra, hogy óriási különbséget tesz a hadinyereségadóban, ha az erdő után 3 milliót vagy 450.000 K-t adnak a birtokos egyéb jövedelméhez.

Az 1914—1916. évekre ily tőkelikvidáció jellegével bíró fa-kihasználások után kivetett hadinyereségadónak, a fenti rendelkezések alapján való helyesbitése kérelmezhető. A kérelmek a folyó év végéig nyújtandók be annál a pénzügyigazgatóságnál, amelynek területén a kivetett hadinyereségadó elő lett írva.

Hangsúlyozzuk, hogy az erdőbirtok hadinyereségadójának megállapításánál úgy az eddig is érvényes kedvezményes eljárás, mint ez a most tárgyalt új módozat, *csakis a fél kérelmére*, annak részletes vallomása alapján s a szükséges adatok bejelentése esetén jó alkalmazásba.

Kamitzi Hoffmann Antal †

A magyar magánerdőtisztikart és vele egész erdőgazdaságunkat súlyos veszteség érte. A hazai erdőgazdák egyik seniora, kamitzi Hoffmann Antal kir. tanácsos, a Ferencz-József-rend lovagja, a 40 évi hű szolgálatokért adományozott diszérem tulajdonosa, gróf Károlyi Lajos uradalmainak főerdőtanácsosa, az Országos Erdészeti Egyesület választmányi tagja, amint erről röviden már megemlékeztünk, mult hó 9-én életének 80., példás kötelességteljesítésben töltött hivatalos működésének 60. évében az Urban elhunyt. Tiszteletreméltó és nagy tekintélynek örvendő szakember, a reá bízott nagy kiterjedésű uradalmaknak a szó legnemesebb értelmében vett gondozója vált meg benne az élettől, amelyet majdnem utolsó lehetéig a munkának szentelt.

Kamitzi Hoffmann Antal †

Hoffmann Antal 1838. augusztus 30-án született a pozsonymegyei Magasfalu községben, ahol atyja uradalmi intéző volt. A pozsonyi reáliskola elvégzése után a máriabrunni erdészeti akadémiát kereste fel, amelyen 1858-ban végezte be tanulmányait. Purkersdorfbán és a bécsi erdőigazgatóságnál töltött két évi szolgálat után az ottocsáni határőrvidéki ezredhez neveztetett ki erdésznek s mint ilyen csakhamar a zágrábi erdőigazgatósághoz nyert beosztást. 1862-ben gróf Pálffy Lipót a stomfa-borostyánkői uradalomhoz főerdésszé, majd 1865-ben erdőmesterré nevezte ki s ebben az állásában megmaradt akkor is, amidőn 1867-ben az uradalmat gróf Károlyi Alajos vette meg. Ennek örököse, gróf Károlyi Lajos 1897-ben összes uradalmainak erdőfelügyelőjévé, majd 1910-ben főerdőtanácsosává nevezte ki. A magánszolgálat csendes észrevétlenségében töltött szakadatlan és sikeres munkássága a szolgálatadó teljes elismerése mellett a magánalkalmazásban álló erdőtiszteknél oly ritka külső elismerésben is részesült. 1903-ban a Ferencz-József-rend lovag-keresztjét, 1913-ban a királyi tanácsosi címet nyerte el.

Pozsony vármegye közigazgatási bizottságának tagja volt.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek megalapítása óta, tehát több mint egy fél évszázadon át volt rendes tagja. Mint az igazgatóválasztmány tagja, annak ülésein buzgón részt vett s elhunytá az egyesület tagjainak sorában is fájdalmas csorbát ejtett.

Az érdemes kartárs holttestét Stomfán a családi sírboltban helyezték el kartársai és a vidéki társadalom élénk részvétele mellett. Az Országos Erdészeti Egyesület nevében *Kolosy* Béla főerdőtanácsos, kir. erdőfelügyelő helyezett koszorút a ravatalra, míg az egybegyűlt kartársak koszorúmegváltásként 120 K-t gyűjtöttek az egyesület I. Ferencz-József-alapítványa javára. A temetésen az uradalmi erdőtiszt karon kívül, melynek nevében *Szepesi* Gusztáv főerdőmérnök bucsuzott el rövid beszéddel volt főnökétől, még *Bittner* Gusztáv hitb. urad. erdőtanácsos, *Jenikovszky* Lipót hitb. urad. erdőmester és *Fehér* Pál Pozsony város erdőmestere vett részt a gyászszertartáson.

Megilletődéssel veszünk búcsút az érdemes szaktárstól, a rokon-szenves embertárstól, a magyar erdőtisztikar tiszteletreméltó seniorától, kinek emlékét hűen megőrizzük.

Nyugodjék békében!

Törzs Kálmán

Bártfán f. é. július hó 17-én életének 66. évében hosszas szenvedés után elhunyt *Törzs Kálmán* nyugalmazott m. kir. főerdőtanácsos.

Vele erdészeti társadalmunk érdemdús, nemes gondolkozása, általános közbecsülésnek örvendő tagja, az Országos Erdészeti Egyesületnek pedig régi alapító tagja távozott az élők sorából.

*

Törzs Kálmán 1853. évi október hó 6-án Bártfán született. Középiskolai és erdészeti akadémiai tanulmányainak befejezése után, 1876-ban erdőgyakornoki minőségben az ungvári főerdőhivatalnál lépett állami szolgálatba. Az erdészeti államvizsgának 1878-ban történt letétele után 1879-ben a pénzügyminisztériumba hívták be, ahol akkoriban az állami erdők kezelését intézték. Majd a földmívelésügyi minisztériumhoz helyeztetett át, ahol 1881-ben II. osztályu, 1883-ban I. osztályu alerdőfelügyelővé, 1888-ban pedig erdőfelügyelővé neveztetett ki. 1892-ben (a kincstári erdőket kezelő erdőtisztek létszámában) főerdőmesterré, 1895-ben (az állami kezelésbe vett községi s más erdőket kezelő erdőtisztek létszámában) erdőtanácsossá nevezték ki. 1903-ban hosszú központi szolgálatában tanusított kiváló ügybuzgósága és sikeres munkásságának elismerésül a főerdőtanácsosi czimmel lett kitüntetve és 1904-ben azzá tényleg ki is nevezve, míg 1905-ben saját kérelmére, hasznos és önfeláldozó szolgálatainak legfelső elismerése mellett, állandó nyugalomba helyeztetett.

*

Törzs Kálmánt a teljes odaadással kiválóan teljesített hivatalos működésében a feltűnési vágy hiánya, a teljes mértékű szerénység jellemezte és e jellemvonása tükröződik vissza halálában is. Félrevonulva a világ zajától, adta át lelkét a Teremtőjének és kollégái, lelki nagyságának ismerői, csak akkor tudták meg hogy meghalt, amikor már csendben pihent a föld alatt.

Áldott legyen emlékezete, béke hamvaira!

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

I.

PÁLYÁZAT

erdészeti ösztöndíjra.

Az Országos Erdészeti Egyesület „Bedő-Albert-alapítványá”-ból pályázatot hirdet egy 800 (nyolczszáz) K-ás ösztöndíjra.

Az ösztöndíj az Országos Erdészeti Egyesület tagsági kötelékében álló magyar erdőlisztek és erdészei alisztek olyan szegénysorsu, szorgalmas és jó előmenetelű fiai számára alapított, kik az erdészeti pályára készülnek, s szaktanulmányaikat a selmeczbányai m. kir. erdészeti főiskolán szándékoznak végezni.

A kiírt pályázatban tehát résztvehet minden erdészeti pályára készülő, középiskolákat végzett, vagy a selmeczbányai m. kir. erdészeti főiskola rendes hallgatói közé tartozó ifju, ha 1. kimutatja, hogy atyja mint erdőliszt, vagy erdészeti aliszt, erdészeti szolgálatban áll vagy állott, s mint ilyen az Országos Erdészeti Egyesületnek első belépésétől kezdve állandóan és legalább öt év óta tagja, vagy ha elhunyt, legalább öt éven át haláláig tagja volt, s tagsági kötelezettségének mindenben eleget tett; 2. ha hitelesen igazolni képes, hogy szülői sem elegendő vagyonnal, sem elegendő jövedelemmel nem bírnak arra, hogy öt tanulmányai végzéséig kellő anyagi ellátásban részesíthessék; 3. ha hiteles orvosi bizonyítvánnyal igazolja, hogy ép és egészséges testi szervezettel s különösen hibátlan látó- és hallóérzéssel bír; 4. ha az érettségi vizsgát valamelyik középiskolában jó sikerrel letette s amennyiben már a selmeczbányai m. kir. erdészeti főiskola rendes hallgatói közé tartozik, egyszersmind az ott eddig megtartott vizsgákat is a rendes hallgatók számára előírt összes tantárgyakból jó sikerrel kiállotta s mindezeket eredeti érettségi bizonyítvánnyal s illetve a selmeczbányai erdészeti főiskola bizonyítványával igazolja.

A *bélyegtelen* folyamodványok ezen feltételeknek megfelelően felszerelve *folyó év szeptember hó 30-ig* az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához (Budapest, V., Alkotmány-utca 6. sz.) terjesztendők be. Az ösztöndíj a folyamodók közül a legérdemesebbnek ítéltetik oda s a selmeczbányai erdészeti főiskolára történő

beiratkozás után egyenlő havi részletekben f. é. október hó 1-től kezdve tétetik folyóvá.

Az ösztöndíj élvezője köteles a főiskolai hallgatók összes tanulmányutain résztvenni; a tanulmányutak költségeire az ösztöndíj megfelelő részét az egyesület visszatartja és csak az utazás alkalmával szolgáltatja ki.

Az ösztöndíjat az elnyerő tanulmányának teljes befejezéséig élvezi, s csak akkor veszti el, ha a félévi vizsgákon a rendes hallgatókra nézve kötelező vizsgát egy vagy több tárgyból letenni indokolatlanul elmulasztja, vagy a vizsgákra egy vagy több tárgyból ki nem elégitő osztályzatot nyer, avagy az egyik féléven át hallgatott kötelező tantárgyakból nyert jeles és jó osztályzatai együtvéve az összes osztályzatok 60%-át el nem érik, vagy végül, ha erkölcsi magaviselete bármi tekintetben kifogás alá esik. A tanulmányutakról való, kellően meg nem okolt elmaradás, az utazás céljaira visszatartott összeg megvonásával sujtatik, ismételt esetben pedig szintén az ösztöndíj megvonásával jár.

Budapest, 1918. évi június hó.

Az Országos Erdészeti Egyesület Elnöksége.

II.

PÁLYÁZAT

a báró Bánffy-Dezső-alapítvány egyik ösztöndíjára.

Az Országos Erdészeti Egyesület a báró Bánffy-Dezső-alapítványból, az annak szabályzatában foglalt feltételek mellett, egy 500 (ötszáz) K-ás ösztöndíjra pályázatot hirdet.

Az ösztöndíjért gimnáziumba vagy reáliskolába járó oly ifjak folyamodhatnak, akiknek atyja erdőtiszt, ki belépésétől kezdve állandóan és legalább öt éven át tagja volt, vagy jelenleg is tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek s tagsági kötelezettségének eleget tett.

Az ösztöndíjra csak oly ifjak tarthatnak igényt, akik jó előmenetelt tanusítanak s kiknek legutolsó bizonyítványában az ének és torna kivételével az osztályzatoknak legalább fele jeles és jó.

Az egyesület igazgató-választmányához intézett, *bélyegtelen* folyamodványok folyó évi szeptember hó 30-ig nyújtandók be az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest, V., Alkotmány-u. 6. sz.).

A folyamodványhoz a szülők anyagi viszonyaira vonatkozó okmányok és a folyamodó legutolsó iskolai bizonyítványa csatolandók, továbbá felsorolandók név és kor szerint a folyamodó testvérei s az a körülmény, hogy vajjon folyamodó szülői lakhelyén látogatja-e az iskolát vagy azon kívül s részesül-e valamely más ösztöndíjban, nevelési segélyben, ingyenes vagy kedvezményes helyben, szintén kétséget kizáróan feltüntetendő.

Budapest, 1918. évi június hóban.

Az Országos Erdészeti Egyesület Elnöksége.

III.

I. Ferencz-József-alapra június hóban befolyt adományok:

Gyulafehérvári püsp. uradalom 200 K, fellaki ref. egyház 18 K, magyarnádasi körjegyzőség 50 K 16 f, Soponya község 19 K 17 f, Hungária bank r.-t. 16 K 93 f, Hosszufalu község 83 K 46 f.

Herczegprimási urad. főerdőhivatala Esztergom 302 K. (Ehhez hozzájárultak: Schmidt Ernő 50 K, Vaszary Antal 10 K, Khin Rudolf 42 K, Bóznék István 3 K, Bóznér Gyula 6 K, Martinek Ferencz 5 K, Pasztorek Antal 5 K, Bajnok István 6 K, Kothay Mihály 5 K, Ébenstreid Sebestyén 5 K, Hajabács Károly 10 K, Pózna Rezső 2 K, Bélai Pál 2 K, Rudich Lajos 10 K, Mraksay Gyula 10 K, Csáki István 5 K, Mazányi Imre 5 K, Kotta Ferencz 5 K, Kruszár János 5 K, Szalay Péter 5 K, Hunyady Lajos 5 K, Szabó Ferencz 2 K, Hunyady József 5 K, Horváth Ferencz 5 K, Haizler Károly 5 K, Geber József 4 K, Török István 4 K, Moravcsik Vendel 1 K, Poszpisil Ferencz 10 K, Hubisz Antal 3 K, Mózer Imre 1 K, Barna Péter 10 K, Czeller Dezső 4 K, Maritsik Jánosné 1 K, Mikus Márton 5 K, Teszárs Győző 9 K, Pomothy András 10 K, Tóth László 6 K, Szilva György 10 K, Horváth Ödön 5 K, Teszárs Rezső 1 K.)

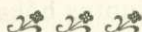
Siegmund Konrád 20 K, Stegmann Szrul 16 K 33 f, Pásztor Mihály 30 K, Csernátfalú község 88 K 56 f, Ebergényi Margit 200 K, Ungvári adóhivatal 567 K 15 f, ágostonfalvi volt urbéresék 490 K.

Brádi járási erdőgondnokság 2786 K 50 f és pedig a kazanesdi volt urbéresék nevében 2680 K, az alsólunkaji volt urbéresék nevében 106 K 50 f.

M. kir. erdőgondnokság Fogaras 445 K, nagyilondavidéki járási erdőgondnokság Dés a csicsókápolnai volt urbéresek nevében 95 K, Schrödl Hugó 8K50f, bátafalvi volt urbéresek 1 K 32 f, ágostonlakai volt urbéresek 340 K, Szabadka város 500 K, besztercebányai állami erdőhivatal Egyesült Faipar R.-T. nevében 19 K, kisábrándkai volt urbéresek 2 K 32 f, Hungária Bank Coburg hg. cserépfalvi erdőhivatala nevében 10 K 51 f.

A gyűjtés kezdete óta befolyt 272.922 K 26 f.

Fogadják a nemesszívű adakozók az Országos Erdészeti Egyesület őszinte köszönetét.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

HIRDETMÉNY.

Az 1918. évi őszi erdészeti államvizsgára bocsátás iránti kérvények benyújtásának határidejét a kivételes körülményekre való tekintettel — eltérőleg a fennálló szabályzat 6. §-ától — 1918. évi szeptember hó 30-ában állapítom meg.

Az 1918. év őszén erdészeti államvizsgát tenni szándékozók tehát kérvényüket a szükséges okmányokkal felszerelve s bérmentve legkésőbb 1918. évi szeptember hó 30-ig küldjék be a m. kir. földmivelésügyi minisztérium I/A. főosztályának címére (Budapest, V., Zoltán-utca 16. szám).

Az erdészeti államvizsgálóhoz bocsátásra a mai kivételes körülmények között azok is igényt tarthatnak, akiknek gyakorlati szolgálata a vizsga idejéig számítva a két évet nem éri el, ha igazolják azt, hogy a gyakorlati szolgálatban mutatkozó hiányosság önhibájukon kívül, valamely — a háborúval kapcsolatos — méltánylást érdemlő ok következtében állott elő.

Budapest, 1918. évi augusztus hó 1-én.

M. kir. földmivelésügyi miniszter.

KÜLÖNFÉLÉK.

Személyi hírek. Ő Felsége sédeni gróf *Ambrózy* Lajos rendkív. követ és meghatalmazott miniszternek, kamarásnak, az Országos Erdészeti Egyesület választmányi tagjának a „remetei“ második előnevet adományozta.

Bencze Gergely m. kir. főerdőtanácsosnak, a selmeczbányai erdészeti főiskolán a vegytan és termőhelyismerettan tanárának, az Országos Erdészeti Egyesület régi alapító tagjának Ő Felsége a *miniszteri tanácsosi czímet és jelleget* adományozta.

Hosszas, közel negyven évi közszolgálati, abból közel 33 évi eredményes tanári működés méltó elismerése e kitüntetés, amelyhez mi is őszintén gratulálunk!

Halálozások. Wolfinaui *Wolf* Attila m. kir. főerdőszám-tanácsos, az Országos Erdészeti Egyesület alapító tagja és nyújtódi *Jancsó* István m. kir. főerdőmérnök, az Országos Erdészeti Egyesület rendes tagja f. é. július havában elhunytak.

Béke hamvaikra!

Hősi halál. *Masztics Ernő* erdőmérnökhallgató, tartalékos hadnagy az olasz harcztéren hősi halált halt.

Áldott legyen emlékezete!

A selmeczbányai m. kir. bányászati és erdészeti főiskola tanácsa folyó hó 9-én tartotta rektorválasztó ülését.

Rektorrá *Réz* Géza főbányatanácsos, főiskolai rendes tanárt választották meg két tanév tartamára.

Prorektor lett *Kövesi* Antal népfölkelő ezredesmérnök, főiskolai rendes tanár.

Szaksztályfőnökökké választottak az 1918/1919. tanév tartamára a következő főiskolai rendes tanárok: bányamérnöki szaksztályfőnökké dr. *Walek* Károly okleveles bányamérnök; fémkohómérnöki szaksztályfőnökké: *Tomasowszky* Lajos okleveles kohómérnök; vaskohómérnöki szaksztályfőnökké: *Láng* Károly okleveles gépészmérnök és erdőmérnöki szaksztályfőnökké: *Bencze* Gergely miniszteri tanácsos, okleveles erdőmérnök.

Segédtanerők a selmeczi főiskolán. Az erdészeti főiskolán tartott hadikurzusokon a főiskola túlterhelt rendes tanárain kívül Pásztory Ödön, Rónai György és Roth Gyula is tart előadásokat.

A mai rendkívüli viszonyoknak kellett eljőnniök, hogy a főiskola szoros szervezetén kívül állóknak is mód nyíljon arra, hogy ott előadásokat tartsanak, holott ez az eljárás, a magántanári intézménnyé fejlesztve, alkalmas lenne főiskolánk szervezetének egyik legnagyobb hiányát, a tanári succrescentia iránti gondoskodás hiányát pótolni. Azonkívül specziálisták nevelésére is alkalmas lenne, ha egy-egy szaktársunk bizonyos szűkebb tárgykör előadását vállalná a főiskolán. Reméljük, hogy a főiskola most újból átdolgozás alatt álló szervezeti szabályzatában gondoskodás fog ebben az irányban történni.

Adományok a Mensa javára. A főiskolai Mensa Academica elnöksége őszinte köszönetének tolmácsolásával ujabban a következő adományokat nyugtázza: Selmeczi Takarékpénztár 50 K, Selmeczi

PÖSTYÉN

CSUZ, KÖSZVÉNY, ISCHIAS ÉS IZZADMÁNYOK

páratlan gyógyhelye.

Lakások nagy választékban
a legnagyobb kényelemtől a
legszerényebb igényekig :: ::

Ellátás biztosítva, felvilágosi-
tás, prospektus:

**FÜRDŐIGAZGATÓSÁG,
PÖSTYÉN.**

Egyesületünk tagjai az
eddig kedvezményes-
ben most is részesülnek.

Népbank 80 K, Egry Ferencz főerdőmérnök gyűjtése a IV. é. erdőmérnökhallgatók zsarnóczai kirándulása alkalmával 205 K, Selmech-Bélabánya sz. kir. város 100 K, a folyó évi államsegély II. részlete 1000 K.

Albánia és Montenegró erdeinek tanulmányozásával a belgrádi cs. és kir. erdőigazgatóság vezetőjét, *Miklau* Bálint nyug. boszn. és hercz. erdőtanácsost bizta meg a hadsereg főparancsnokság s ezért őt eddigi terhes állása alól f. é. május hó 1-ével felmentette.

Ebből az alkalomból a vezérkar főnöke *Miklau* erdőtanácsosnak, aki csak nem régen a Ferencz-József-rend lovagkeresztjével lett kitüntetve, eddigi önfeláldozó és eredményes működéséért az erdőigazgatóság és az erdőüzemek szervezésével, újból teljes elismerését fejezte ki.

Az erdőigazgatóság vezetését *Dimitz* József tart. százados, cs. és kir. erdőtanácsos vette át.

Feladatának teljesítése végett *Miklau* külön tanulmányi csapatot szervezett szakképzett tisztekből, kísérő és őrző legénységből. Őszintén kívánjuk, hogy az érdekes, de korántsem veszélytelen vállalkozása az ismert kiváló szaktártnak, aki boszniai utunk óta sokunknak legjobb emlékében él, teljes sikerrel járjon.

VÁLTOZÁSOK ÉS KITÜNTETÉSEK AZ ERDÉSZETI SZOLGÁLAT KÖRÉBŐL.

(Kérjük az uradalmak t. vezetőségeit, hogy erdőtisztai létszámukban beálló változásokról bennünket levelező-lapon értesíteni sziveskedjenek.)

A m. kir. földművelésügyi miniszter kinevezte:

1. az állami kezelésbe vett erdők szolgálati ágazatánál: *Nádai Dénes* m. kir. erdőmérnököt a VIII. fizetési osztályba m. kir. főerdőmérnöké;

2. a magyarországi kincstári erdők kezelésének szolgálati ágazatánál: *Bészler Kálmán, Kolozs József, Tomasoovszky Imre, Chabada Géza és Oszterlamm Ernő* erdőtanácsosi czímmel és jelleggel felruházott m. kir. főerdőmérnököket, továbbá *Schlosser István, Ladányi Frigyes, Ressel István, Ranku Miladin, Iszapi Gyula, Ziegler Mihály, Ajtay Jenő, Jancsó Gyula és Sikó Áron* m. kir. főerdőmérnököket a VII. fizetési osztályba m. kir. erdőtanácsosokká;

Mutyánszky Jenő, Rónai György, Lintia Valér, Györke István, Szecsődy József, Barsi Árpád, Mayer Aurél, Voľfinau Gyula, Linhart Ödön, Jánosi Pál, Mocsáry Béla és Baumann Béla m. kir. erdőmérnököket a VIII. fizetési osztályba m. kir. főerdőmérnöké;

3. a horvát-szlavonországi kincstári erdők kezelésének szolgálati ágazatánál: *Janussek István* főerdőmérnöki czímmel és jelleggel felruházott kir. erdőmérnököt, továbbá *Munteanu Amadeus, Vassányi Mihály, Sztripszky Ágost, Stojanovics Illés, Solc Szvetozár, Frommeyer Antal és Masztics Gusztáv* kir. erdőmérnököket a VIII. fizetési osztályba kir. főerdőmérnöké;

4. az állami erdőtisztiek egyesített közös rangsorozati létszámában: *Paczner Károly, Eröss Gyula, Muraközy Pál, Gerecze Sándor, Kálmán Béla, Áron Oktávián, Fodor Vincze, Jaczó András, Kovács Tivadar, Csutak Álmos, Nagy Lajos, Partos Gyula, Spangel Ernő, Zseleznyák Leó, Orbán József, Pászthory Ödön, Révay Ferencz, Muresianu Aurél, Földes Tibor, dr. Schultz Károly, Schmotzer Gyula és Mattyasovszky E níl* segéderdőmérnököket a IX. fizetési osztályba erdőmérnöké;

Dénes Jenő, Begyáts Gábor, Kelemen Jenő, Lux Zoltán, Farnos János, Nagy Ferencz, Vallach Gyula, Berényi Péter, Zimits Ferencz, Illosvay Lajos, Weyda János, Hajder Henrik, Hrobáts József, Neumann István, Tóth Antal, Krizmanits Ferencz, Ütő Barabás m. kir. erdőmérnökgyakornokokat és *Wunder Jenő* uradalmi erdész a X. fizetési osztályba ideiglenes minőségű m. kir. segéderdőmérnöké; végül

Csizék Lajos és Horváth Rezső végzett főiskolai hallgatókat ideiglenes minőségű m. kir. erdőmérnökgyakornokokká.

A m. kir. földművelésügyi miniszter *Daempff István* m. kir. erdőtanácsost Beregszászról áthelyezte Balassagyarmatra az állami erdőhivatalhoz; *Timók*

János m. kir. erdőtanácsost áthelyezte Trencsénből Beregszászra a m. kir. állami erdőhivatalhoz hivatalfőnökeknek; *Binder* Béla m. kir. főerdőmérnököt áthelyezte Székesfehérvárról Trencsénbe s megbízta a trencsényi m. kir. állami erdőhivatal főnöki teendőinek ellátásával; *Schmidt* Ferencz m. kir. főerdőmérnököt áthelyezte Rózsahegyről Csikszeredára s megbízta a csikszeredai m. kir. állami erdőhivatal főnöki teendőinek ellátásával; végül *Demény* Lajos m. kir. főerdőmérnököt áthelyezte Szászrégenből Rózsahegyre s megbízta a rózsahegy m. kir. járási erdőgondnokság vezetésével.

*

Földmivelésügyi magyar miniszterem előterjesztésére *Bencze* Gergely főerdőtanácsosnak, a selmeczbányai bányászati és erdészeti főiskola rendes tanárának a miniszteri tanácsosi címet és jelleget díjmentesen adományozom.

Kelt Eckartsauban, 1918. évi július hó 2-án.

KÁROLY s. k.

GRÓF SERÉNYI s. k.

.

A m. kir. földmivelésügyi miniszter kinevezte dr. *Ács* János népfőlkelő főorvost a kincstári erdészeti orvosok létszámába, a X. fizetési osztályba Körösmezőre m. kir. kincstári erdészeti orvossá.

*

A m. kir. földmivelésügyi miniszter áthelyezte *Vallent* Emil m. kir. erdőszámtanácsost Budapestről Vadászerdőre és megbízta a Vadászerdön létesülő m. kir. erdészeti szakiskola mellé rendelt m. kir. számvevőség vezetésével.

ERDÉSZETI RENDELETEK TÁRA.

I.

A m. kir. minisztériumnak 3296/1918. M. E. számú rendelete az erdőkre vonatkozó jogszabályok kiegészítéséről.

A m. kir. minisztérium a háboru esetére szóló kivételes intézkedésekről alkotott törvényes rendelkezések alapján a következőket rendeli:

1. Erdő fakihasznárlási joga.

1. §.

Az erdők törzskönyvében vagy a földadókataszterben erdőként nyilvántartott terület fakihasznárlási jogát (fatermelés, favágatás, letarolás, cserhántás stb.), tekintet nélkül a használat terjedelmére és módjára (tarvágás, fokozatos felújító vágás, szálalás) — átruházni csak okirattal és csak a hatóság hozzájárulásával lehet. Okirat és hatósági hozzájárulás hiányában az átruházás érvénytelen. A hatóság a hozzájárulást feltételekhez kötheti s a fakihasznárlást az okszerű gazdálkodásnak megfelelő keretekre korlátozhatja.

A fakihasznárlást a hatósági hozzájárulás jogerőre emelkedése előtt a hatóság kifejezett engedélye nélkül megkezdni nem szabad.

Semmis minden olyan megállapodás, amely a hatósági hozzájárulás megtagadásának esetére a felek bármelyikét az érvénytelenség törvényes jogkövetkezményein túlmenő hátránynyal sújtja.

Semmis minden olyan megállapodás is, amely az 1. bekezdés rendelkezésének kijátszására irányul, vagy azzal ellenkezik.

2. §.

E rendelet életbelépése után csak a hatóság hozzájárulásával szabad erdőben (1. § 1. bekezdés) fakihasznárlást foganatosítani akkor is, ha az erdő tulajdonosa vagy tényleges birtokosa nem ruházza ugyan át az erdő kihasználásának jogát, hanem a fakihasznárlást saját házi vagy gazdasági szükségletének a 3. §-ban említett mértékén túl kívánja foganatosítani, vagy az általa kitermelt faanyagot szándékozik átruházni.

3. §.

Az 1. és 2. §-ban említett hatósági hozzájárulásra nincs szükség az 1879:XXXI. t.-cz. 17. §-a alá eső erdőknél, amelyekben a fahasználatoknak gyakorlását a jóváhagyott rendszeres gazdasági tervek, illetőleg az erdőrendészeti hatóságoknak külön intézkedései szabályozzák.

Az 1879:XXXI. t.-cz. 17. §-a alá nem eső erdők tekintetében sincs szükség a 2. §-ban említett hatósági hozzájárulásra, ha az erdő tulajdonosa vagy tényleges birtokosa a faanyagot — habár részes termelés útján is — saját házi vagy gazdasági szükségletének fedezésére termelteti, feltéve, hogy az egy évben kihasználható mennyiség tűzifánál a 200 ürköbmétert, épületi és egyéb mű- és használnál a 100 tömörköbmétert, karónál a 15.000 darabot, rudfánál pedig a 2000 folyómétert meg nem haladja.

A földmivelésügyi miniszter elrendelheti, hogy a 2. §-ban említett hatósági hozzájárulás a jelen szakasz 2. bekezdésében nem említett más csekélyebb jelentőségű esetekben sem szükséges.

4. §.

Az 1. és a 2. § szerint szükséges hatósági hozzájárulást az érdekelt felek bármelyike (az erdő tulajdonosa vagy tényleges birtokosa, illetőleg a vevő) kérheti.

A felek kötelesek az 1. §. esetében az átruházásról szóló okiratot, egyszerű másolatával együtt, az átruházás keltétől — ha pedig a jogügylet ehhez egyéb jogszabály értelmében hatósági jóváhagyás is kell (13. §.), e jóváhagyás jogerőre emelkedésétől — számított 30 napon belül, de mindenesetre a fakihasználás megkezdése előtt, az erdő fekvése szerint illetékes m. kir. járási erdőgondnokságnál bemutatni.

A 2. § esetében az erdő tulajdonosa, vagy tényleges birtokosa a fakihasználásra irányuló szándékát a kihasználás megkezdése előtt az előbbi bekezdés szerint illetékes m. kir. járási erdőgondnokságnál köteles bejelenteni.

A döntésre hivatott szerv az okirat bemutatásának napjától, illetőleg a fakihasználás bejelentésének napjától számított 30 nap alatt köteles határozni. Ha ez alatt az idő alatt nem nyilatkozik, a hatósági hozzájárulás megadottnak tekintendő.

5. §.

Az 1. és a 2. § szerint szükséges hatósági hozzájárulás kérdésében döntésre hivatott szerv: tarvágásnál 10 kataszteri holdig, fokozatos felújító vágásnál 20 kataszteri holdig, szálalásnál 30 kataszteri holdig terjedő fakihasználás esetében az erdő fekvése szerint illetékes m. kir. járási erdőgondnokság, az ezeket meghaladó fakihasználások eseteiben pedig az erdő fekvése szerint illetékes m. kir. állami erdőhivatal.

A jogerős határozat érvényességét nem érinti az a körülmény, hogy az 1. bekezdésben említett terület nem helyes előadása miatt a határozatot az erdőgondnokság helyett az erdőhivatal vagy viszont hozta.

6. §.

Az elsőfoku határozat ellen fellebbezésnek van helye a földmivelésügyi miniszterhez, akinek határozata végérvényes.

Fellebbezéssel élhetnek a felek a határozat kézbesítésétől számított tizenöt nap alatt, továbbá közérdekből a földmivelésügyi miniszter által megállapított esetekben az általa kijelölt közeg a határozat hozatalától számított tizenöt nap alatt.

A döntésre hivatott szerv határozatát indokolt esetben fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilváníthatja.

7. §.

Az 1—6. § nem nyer alkalmazást:

1. a jelen rendelet életbelépése előtt létrejött s az 1. §-ban említett azokra a jogügyletekre, amelyek alapján a fakihasználást a jelen rendelet életbelépésekor már befejezték;

2) a jelen rendelet életbelépése előtt létrejött s az 1. §-ban említett azokra a jogügyletekre, amelyek alapján a fakihashználást ugyan még be nem fejezték, de a fakihashználás átruházásáról szóló okiratot legkésőbbben e rendelet életbelépésének napját követő nyolcz napon belül illetékkiszabás végett a megfelelő helyre, vagy pedig tudomásulvétel végett a m. kir. járási erdőgondnokságnál bemutatják.

A 2. §-ban említett azok a fakihashználások, amelyeket a jelen rendelet életbelépése előtt már megkezdték, az 1918. év végéig hatósági hozzájárulás nélkül is folytathatók, a fakihashználást azonban e rendelet életbelépésétől számított 30 napon belül a m. kir. járási erdőgondnokságnál be kell jelenteni. Az ilyen fakihashználást az 1918. éven túl csak a jelen rendelet értelmében szükséges hatósági hozzájárulással szabad folytatni.

A fakihashználást az 5. §-ban említett szervek a jelen szakasz 1. bekezdése 2. pontjának és a 2. bekezdésének eseteiben is az okszerű gazdálkodásnak megfelelő keretekre korlátozhatják.

Önként értendőik, hogy az 1879:XXXI. t.-cz.-nek az erdők fentartására vonatkozó rendelkezései és az erdőrendészeti hatóságoknak kapcsolatos intézkedései a jelen §-ban említett esetekre is alkalmazást nyernek.

8. §.

Az e rendelet alapján kiadott hatósági hozzájárulásra akkor, mikor a termelt fakészletet a „Magyar Szent Korona Országai Faértékesítő Hivatalának“ bejelentik, hivatkozni kell.

9. §.

Aki mint fél vagy megbízott a hatósági hozzájárulás kieszközlése végett szükséges bemutatást vagy bejelentést a 4. §-ban említett határidőben nem teljesíti, vagy tudva olyan ügylet kötésében vagy foganatosításában vesz részt, amely ennek a rendeletnek kijátszását czélozza; továbbá, aki mint az erdő tulajdonosa, vagy tényleges birtokosa, avagy mint vállalkozó a fakihashználást a szükséges hatósági hozzájárulás nélkül, avagy ha a hatóság a fakihashználást feltételekhez kötötte, a hatóság engedélye nélkül a feltételek teljesítése nélkül megkezdi, folytatja, vagy mindezt türi, az — amennyiben cselekménye súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik — kihágást követ el, amelynek büntetése hat hónapig terjedhető elzárás és 2000 (kettőezer) koronáig terjedhető pénzbüntetés.

Ha megállapítható annak a nyereségnek a mennyisége, amelyet a tettes cselekményével illetéktelenül elért, az alkalmazandó pénzbüntetés 2000 (kettőezer) koronán felül a megállapított nyereség kétszeresével felemelt összegig terjedhet.

E kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, mint rendőri büntető bíróságnak, az államrendőrség működési területén pedig az államrendőrségnek hatáskörébe tartozik.

10. §.

Ama levágott fatömeg tekintetében, amelyre nézve a kihágást elkövették, a törvény értelmében elkobzásnak van helye. Az elkobzott fa értékéből a felmerült költségek fedezendőek, a fenmaradó összeg a Hadirokkantak Segélyalapját illeti; a földmivelésügyi miniszter azonban a fenmaradó összegből legfeljebb egyötöd részét a feljelentő jutalmazására fordíthat.

II. Közös erdőből járó osztatlan illetőség.

11. §.

A közös erdőből járó, habár nem is telekkönyvezett osztatlan illetőségnek átruházása az ingatlanok forgalmáról szóló (a Budapesti Közlöny 1917. évi 249. számában kihirdetett) 4000/1917. számú rendelet alá esik.

Az 1898:XIX. t.-cz. II. czimének rendelkezése alá eső közös erdőben részes fél a közös erdőre vonatkozólag fakihasznlási jogot nem ruházhat át. Az ilyen fakihasznlási jogot csak a közösségnek erre jogosult szervezete és csak a fennálló jogszabályoknak megfelelően ruházhatja át.

A jelen rendelet 1. §-ának 3. és 4. bekezdése, továbbá a 9. § a jelen szakasz 2. bekezdése esetében is megfelelő alkalmazást nyer.

III. A rendelet végrehajtása.

12. §.

Ennek a rendeletnek végrehajtásához szükséges szabályokat a földmivclésügyi miniszter és az igazságügyi miniszter egyetértve állapítja meg.

IV. Hatósági jóváhagyás.

13. §.

E rendelet értelmében szükséges hatósági hozzájárulás nem pótolhatja azt a hatósági jóváhagyást, amely a jogügyletkez egyéb jogszabály értelmében szükséges.

V. Életbelépés.

14. §.

Ez a rendelet 1918. évi augusztus hó 1-én lép életbe. Hatálya Horvát-Szlavonországra nem terjed ki.

Budapest, 1918. július hó 25. napján.

Dr. Wekerle Sándor s. k.
m. kir. miniszterelnök.

II.

A m. kir. földmivclésügyi miniszternek 143800/1918. F. M. sz. rendelete az erdőkre vonatkozó jogszabályok kiegészítéséről

3296/1918. M. E. szám alatt kibocsátott rendelet végrehajtása tárgyában.

A m. kir. minisztérium által az erdőkre vonatkozó jogszabályok kiegészítéséről 3296/1918. M. E. szám alatt kibocsátott rendelet 12. §-a alapján az igazságügyminiszterrel egyetértőleg a következőket rendelem:

I. Erdő fakihasznlási joga.

A kérelem előterjesztése.

1. §.

Az erdők fakihasznlási jogának átruházásához vagy a fakihasznlás gyakorlásához a 3296/1918. M. E. számú rendelet 1. és 2. §-a értelmében szükséges

hatósági hozzájárulás kieszközlése végett az érdekelt felek (az erdő tulajdonosa vagy tényleges birtokosa, illetőleg a vevő) az említett rendelet 4. §-ának megfelelően, a kérelmet az erdő fekvése szerint illetékes m. kir. járási erdőgondnokságnál írásban vagy szóbelileg terjeszték elő. A szóbeli kérelmet és a következő bekezdés szerint szükséges adatokat a m. kir. járási erdőgondnokság jegyzőkönyvbe foglalja.

A kérelem előterjesztése alkalmával meg kell jelölni az erdő tulajdonosát, esetleg ettől különböző tényleges birtokosát, illetőleg a vevőt és valamennyiöknek lakóhelyét, az erdő fekvésének helyét (községi határ, dűlő, kataszteri helyrajzi szám), területének nagyságát, valamint ha az erdőt csak részben kívánják kihasználni, a kihasználás alá kerülő erdőrészt és területének nagyságát, továbbá a faállományra vonatkozó adatokat (faj, kor, sűrűség), a fakihhasználás módját (tarvágás, fokozatos felújító vágás, szálalás) és a fakihhasználás évek szerint való beosztását; végül az eljárás gyorsítása végett lehetőleg be kell mutatni a kihasználás alá kerülő erdő helyszínrajzát vagy vázlatrajzát.

Amennyiben fakihhasználási jog átruházásáról van szó, ugyancsak a kérelem előterjesztése alkalmával, a fentebb megjelölt adatok bejelentésén felül be kell mutatni az átruházásról szóló okiratot, egyszerű másolatával együtt s ha a jogügyletben egyéb jogszabály értelmében hatósági jóváhagyás kell (3296/1918. M. E. számú rendelet 13. §), az ezt tartalmazó jogerős határozatot is.

A kérelmet a fakihhasználás megkezdése előtt, még pedig átruházás esetében az átruházás keltétől — s ha a jogügyletben egyéb jogszabály értelmében hatósági jóváhagyás is kell, a jóváhagyás jogerőre emelkedésétől — számított 30 napon belül kell előterjeszteni.

2. §.

Annak a félnek kívánságára, aki a kérelmet az 1. § értelmében előterjesztette, a m. kir. járási erdőgondnokság a kérelem előterjesztéséről elismervényt köteles kiszolgáltatni; ebben az elismervényben a fél által bemutatott okiratot meg kell említeni.

A kérelmek nyilvántartása.

3. §.

A 3296/1918. M. E. számú rendelet 5. §-a értelmében döntésre hivatott szervek a beérkezett kérelmekről külön F. jelzésű iktatókönyvet — és ha az ügyek száma indokolja, a felek neve szerint külön F. jelzésű tárgymutatót is — vezetnek s az iratokat irattárjukban külön kezelik.

A döntésre hivatott szervek eljárásukról a rendszeresített minta szerint összeállított kimutatás előterjesztésével, félévenként (január 1-én és július 1-én) a m. kir. földművelésügyi miniszterhez jelentést tesznek.

A kérelem elintézése.

4. §.

A m. kir. járási erdőgondnokság, szükség esetében helyszini szemle útján, késedelem nélkül meggyőződik a bejelentett adatok helyességéről és sürgősen beszerzi az esetleg még hiányzó adatokat.

Amennyiben a szándékolt fakihasztnálás tarvágásnál a 10 kataszteri holdat, fokozatos felujító vágásnál a 20 kataszteri holdat, szálalásnál a 30 kataszteri holdat meghaladja, a m. kir. járási erdőgondnokság a kérelmet, mellékleteivel együtt, helyi ismereteire alapított véleménye kíséretében, a kérelem beérkezésétől számított 8 nap alatt, megküldi a határozathozatalra illetékes m. kir. állami erdőhivatalnak.

A m. kir. állami erdőhivatal, ha a vele közölt adatok a kérdés-érdemleges elbírálására elegendők nem lennének, a még szükséges adatokat — esetleg sürgősen foganatosítandó helyszíni szemle útján — beszerzi.

A döntésre hivatott szervek kiküldöttjei a helyszíni szemlével kapcsolatos utazásaik után járó illetményeket a rendes havi utiszámlákban számítják fel az állammal szemben.

5. §.

A hatósági hozzájárulás kérdésében döntésre hivatott szerv az előtte ismeretes minden körülmény gondos számbavételével mérlegelje, vajjon a tervezett fakihasztnálás nem ütközik-e az okszerű erdőgazdaság elveibe.

A hatósági hozzájárulást csak akkor lehet megtagadni, ha a döntésre hivatott szerv meggyőződése szerint a tervbe vett fakihasztnálás foganatosítása az okszerű erdőgazdaság elveibe ütközik.

Ilyen esetek lehetnek különösen a következők :

1. ha a faállomány a vágásra még nem érett, fejlődőben levő fiatalosok (cserhántó üzemnél 16 évnél fiatalabb faállományok) alkotják ;

2. ha az erdő faállományának letarolása vagy nagyobb mértékű kiritkítása a kihasznált terület újra erdősítését vagy természetes uton való felujítását veszélyeztetné.

3. ha az erdők faállományának nagyobb területen tervbe vett letarolása vagy nagyobb mértékű kiritkítása vízkárokat idézhetne elő, vagy a talaj termőképességét veszélyeztetné.

6. §.

A hatósági hozzájárulás kérdésében döntésre hivatott szerv a fakihasztnálási jog átruházása esetében (3296/1918. M. E. számú rendelet 1. §) az okirat bemutatásának napjától, egyéb esetekben (idézett rendelet 2. §) pedig a fakihasztnálás bejelentésének napjától számított 30 nap alatt köteles határozni. Ha ez alatt az idő alatt a hozzájárulás kérdésében valamely fontos okból esetleg nem dönthetne, a kérelmet előterjesztő felet erről még az említett határidőn belül értesíti, azzal a figyelmeztetéssel, hogy a fakihasztnálást nem kezdheti meg, hanem a fél a döntést bevárni köteles.

Ha a döntésre hivatott szerv a fentebb említett határidő alatt nem nyilatkozik, a hatósági hozzájárulás megadottnak tekintendő. Arról, hogy ez az eset bekövetkezett, a fél kívánságára, a döntésre hivatott szerv tanusítványt köteles kiállítani.

A kérelem teljesítése. Jogorvoslat közérdekből.

7. §.

A döntésre hivatott szerv a hozzájárulást feltételekhez kötheti s a fakihasztnálást az okszerű gazdálkodásnak megfelelő keretekre korlátozhatja ; nevezetesen :

1. a tervbe vett fakihasználást helye, terjedelme, módja és évek szerint való beosztása tekintetében az okszerű erdőgazdaság követelményeinek megfelelő mértékben korlátozhatja;

2. a fakihasználás befejezésére és a vágásterületnek a felujulás, vagy az erdősítés lehetővé tételéhez és a tűzveszedelem elhárításához feltétlenül szükséges kitakarítására határidőt tűzhet ki;

3. a felujulás és az erdősítés biztosítására megfelelő egyéb rendelkezéseket tehet (legeltetési tilalom, határidő a mesterséges erdősítés foganatosítására, magfáknak hagyása stb.);

4. kötelezheti az erdő tulajdonosát vagy tényleges birtokosát, hogy a mesterséges erdősítés költségeinek biztosítására, a fakihasználás megkezdése előtt, a törvényhatóság pénztáránál, meghatározott nagyságu pénzüsszeget letétbe helyezzen.

8. §.

A hatósági hozzájárulás kérdésében döntésre hivatott szerv a hatósági hozzájárulást tartalmazó határozatát az érdekelt felekkel (az erdő tulajdonosával vagy tényleges birtokosával, illetőleg a vevővel) közti, azzal a figyelmeztetéssel, hogy a kézbesítéstől számított 15 nap alatt fellebbezéssel élhetnek s hogy a határozat, jogerőre emelkedéséig, végre nem hajtható.

A döntésre hivatott szerv azonban a hatósági hozzájárulást kimondó határozatát indokolt esetekben fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilváníthatja.

A határozatot közölni kell az erdő fekvése szerint illetékes kir. erdőfelügyelőséggel. Az erdőfelügyelőség a határozat hozatalától számított 15 nap alatt, az elsőfokon döntő szerv útján, közérdekből fellebbezéssel élhet a földmívelésügyi miniszterhez.

Ha az erdőfelügyelőség fellebbezéssel élni nem kíván, erről azonnal értesíti az elsőfokon döntő szervet.

Közérdekből fellebbezni csak akkor szabad, ha a hozzájárulás nyilvánvalóan az 5. §-ban említett rendelkezések ellenére adatott meg.

A döntésre hivatott szerv az érdekelt felek részéről, valamint az erdőfelügyelőség részéről, kellő időben beadott fellebbezést az iratokkal, megfelelő felvilágosító jelentés kíséretében, haladéktalanul felterjeszti a földmívelésügyi miniszterhez.

Az elkésve beadott fellebbezést az említett szerv visszautasítja.

Eljárás a hozzájárulás jogerőre emelkedése után.

9. §.

A hatósági hozzájárulás kérdésében döntésre hivatott szerv, a hatósági hozzájárulást tartalmazó határozat jogerőre emelkedése után, erről a kérelmet előterjesztő felet azonnal értesíti; az elsőfoku határozat megváltoztatása esetében pedig a másodfoku határozatot az érdekelt felekkel közli. A döntésre hivatott szerv az okirat eredeti példányát, megfelelő záradékkal ellátva, a benyújtó félnek visszaadja, másolatát pedig irattárában helyezi el, illetőleg, ha nincs igazolva,

hogy az illetékköteles jogügyletet illetékkiszabás végett megfelelő helyre bemutatatták, vagy hogy az illetéket lerótták, a másolatot hitelesítve az illetékkiszabásra hivatott helyre juttatja.

A kérelem elsőfoku megtagadása. Jogorvoslat.

10. §.

Ha a hatósági hozzájárulás kérdésében döntésre hivatott szerv a hozzájárulást megtagadja, a hozzájárulás megtagadásáról szóló határozatát az érdekelt felekkel azonnal közli. A felek a kézbesítéstől számított 15 nap alatt élhetnek fellebbezéssel. A fellebbezést a 8. §-nak megfelelően kell előterjeszteni a földmivelésügyi miniszterhez.

A földmivelésügyi miniszter határozatát megküldi az elsőfokon döntő szervnek, amely a határozat és az eredeti okirat kézbesítésére nézve a 9. § megfelelő alkalmazásával jár el.

Vegyes intézkedések.

11. §.

A karó- és rudfaanyagok kitermeléséhez hatósági hozzájárulás a 3296/1918. M. E. számú rendelet 3. §-ának 2. bekezdésében meghatározott eseteken felül nem szükséges abban az esetben sem, ha az erdő tulajdonosa vagy tényleges birtokosa 15.000 darabnál nem több karót, vagy 2000 folyóméternél nem több rudfát nem saját házi vagy gazdasági szükségletének fedezésére, hanem eladásra kíván kitermelni.

A 3296/1918. M. E. számú rendeletben említett hatósági hozzájárulás nem szükséges a tenyésztésre nem érdemes fáknak erdőápolási célzattal tisztító vágás útján való kiszedéséhez, továbbá a fák botolása vagy nyesése útján történő fahasználatokhoz.

12. §.

Ha az egy tagban kihasználásra kerülő erdő két erdőhivatal vagy két erdőgondnokság területében fekszik, közülük a döntésre az hivatott, amelynél a kérelmet benyújtják; ebben az esetben közérdekű fellebbezésre az az erdőfelügyelőség hivatott, amelynek területében az elsőfokon döntő szerv működik.

Ha az erdő két erdőgondnokság területében fekszik, a 3296/1918. M. E. számú rendelet 7. § 1. bekezdésének 2. pontjában és a 2. bekezdésében megkövetelt okiratbemutatót, illetőleg bejelentést bármelyik erdőgondnokságnál meg lehet tenni.

13. §.

Amennyiben a 3296/1918. M. E. számú rendelet 5. §-ában említett szerv arról szerez tudomást, hogy a 3296/1918. M. E. számú rendelet 7. § 1. bekezdése 2. pontjának és 2. bekezdésének eseteiben az okszerű erdőgazdaság elveivel össze nem egyeztethető, illetőleg közérdekbe ütköző fakihasználás folyik a fakihasználást, a jelen rendelet 7. §-ában megjelölt feltételek alkalmazásával, megfelelő keretekre korlátozhatja; abban az esetben pedig, amelyben intézkedésre a 3296/1918. M. E. számú rendelet 5. §-a értelmében nem hivatott, az erre hivatott szervet értesíti.

A határozatot az erdő tulajdonosával vagy tényleges birtokosával, illetőleg azzal, aki a fakihasználást foganatosítja, oly figyelmeztetéssel kell közölni, hogy a határozat ellen, bészbesítésétől számított 15 nap alatt, fellebbezéssel élhet.

A fellebbezés felterjesztésére és esetleges visszautasítására a 8. § utolsó előtti és utolsó bekezdése nyer alkalmazást.

14. §.

Az elkobzott faanyag hovafordítása tekintetében a Magyar Szent Korona Országai Faértékesítő Hivatala rendelkezik.

II. Közös erdőből járó osztatlan illetőség.

15. §.

A közös erdőből járó osztatlan illetőségnek átruházásához szükséges hatósági hozzájárulás kieszközlésére a 4000/1917. M. E. számú rendelet végrehajtása tárgyában kiadott rendeletek nyernek alkalmazást.

Életbeléptetés.

16. §.

Ez a rendelet a 3296/1918. M. E. számú rendelettel egyidőben, 1918. évi augusztus hó 1. napján lép életbe.

Budapest, 1918. évi július hó 25-én.

Gr. Serényi Béla s. k.

m. kir. földmívelésügyi miniszter.

III.

A m. kir. minisztériumnak 3368/1918. M. E. számú rendelete

a tűzifáért, faszénért, gömbölyű épület- és műfáért, műhasábfáért és egyes fűrészelt faválasztékokért követelhető legmagasabb árak megállapításáról.

A m. kir. minisztérium a háboru esetére szóló kivételes intézkedésekről alkotott törvényes rendelkezések alapján a következőket rendeli :

1. §.

A jelen rendelethez I. alatt mellékelt árjegyzékben felsorolt fa- és faszénválasztékokért követelhető legmagasabb árak, ide nem értve a 2. § alá eső kicsinyben való eladás esetében követelhető árakat, a jelen rendelet kiegészítő részét alkotó említett árjegyzékben állapítatnak meg.

2. §.

A városok vagy egyéb lakott helyek belterületén, vagy annak közvetlen közelében levő és a közvetlen fogyasztók részére kicsinyben való eladás céljaira állandóan berendezett és rendszeresen kezelt raktárból eladott árukért követelhető legmagasabb árakat a raktár helyére illetékes helyi faármegállapító bizottság (3. §) állapítja meg.

Az áru átadásának helyére illetékes faármegállapító bizottság állapítja meg a vágásterületeken termelt vagy visszamaradt tuskó-, hulladék- és galyfáért, a

mezőgazdasági célokra szánt gömbölyű, hasított vagy fűrészelt és egyik végükön meghegyezett karókért, a zsindelyért, dránicáért s más alárendeltebb, árjegyzékben fel nem sorolt, de közfogyasztás tárgyául szolgáló fatermékért követelhető legmagasabb árakat.

Ugyancsak az átadás helyére illetékes faármegállapító bizottság állapítja meg az árjegyzék értelmében az árakból leszámítható vagy azokhoz hozzászámítható munkabéreket és egyéb költségeket is, ha a felek azokra nézve meg nem egyeznek.

3. §.

Helyi faármegállapító bizottságot kell szervezni minden járási székhelyen, továbbá minden rendezett tanácsu, végül minden törvényhatósági joggal felruházott városban.

A bizottság hatásköre a járás vagy város közigazgatási területére terjed ki.

A bizottság elnöke a járásokban a főszolgabíró, rendezett tanácsu városokban a polgármester, törvényhatósági jogu városokban pedig a városnak e célra kirendelt tisztviselője, illetőleg akadályoztatásuk esetében helyetteseik.

A bizottság tagjai :

a) erdőfelügyelőségi székhelyeken az erdőfelügyelő vagy helyettese; oly helyeken, ahol erdőfelügyelőség nincs, de állami erdőhivatal van, a hivatal főnöke vagy helyettese, egyebütt az illetékes m. kir. járási erdőgondnokság vezetője vagy helyettese;

b) két tag a fatermeléssel vagy fakeskedéssel foglalkozó érdekeltségből és egy tag a fogyasztók érdekeltségéből, akiket a törvényhatóság első tisztviselője (alispán, illetőleg törvényhatósági jogu városokban a polgármestert) nevez ki.

A bizottság munkarendjét a törvényhatóság állapítja meg.

4. §.

A helyi faármegállapító bizottságokat ennek a rendeletnek kihirdetésétől számított 8 napon belül meg kell alakítani. Az ármegállapító bizottság a megalkatástól számított 15 napon belül köteles a 2. § 1. és 2. bekezdésében említett árakat és azok hatálybalépése időpontját megállapítani és mindezeket hirdetmény kifüggesztése útján haladéktalanul közzhírré tenni. A bizottság a hirdetményt a szükséghez képest a vármegye, illetőleg a város hivatalos lapjában is közzétételheti.

Az árak hatálybalépése a bizottság a hirdetmény kifüggesztésétől számított 8 napnál hosszabb határidőt nem szabhat.

A bizottság a 2. § 1. bekezdésében említett árukért követelhető legmagasabb árakat a jelen rendelethez I. alatt mellékelt árjegyzékben megállapított árak és az esetleg felmerült készkiadások (beszállítás, őrzés, tűzkárbiztosítás, választékolás stb.) figyelembevételével akként állapítja meg, hogy kereskedői haszon címén, ha a raktárt nem a termelő tartja fenn, a legmagasabb árak és a készkiadások alapulvételével kiszámított ártételeknek legfeljebb 10%-át, ha pedig a raktárt a termelő tartja fenn, az ily módon kiszámított ártételeknek legfeljebb 50%-át számítja hozzá.

Az ármegállapítás ellen a kihirdetéstől számított 15 napon belül birtokon kívül fellebbezésnek van helye. A fellebbezést a helyi faármegállapító bizottság elnöke a benyújtástól számított 4 napon belül a faértékesítő hivatalhoz köteles felterjesztetni. Az ármegállapítás tárgyában a faértékesítő hivatal ármegállapító bizottsága által erre a célra kiküldendő öttagu bizottság végérvényesen dönt.

Fellebbezéssel élhet bármelyik érdekelt fatermelő vagy fakereskedő, továbbá a bizottságnak bármelyik tagja.

5. §.

A helyi faármegállapító bizottságnak a 2. § 3. bekezdése értelmében hozott határozata ellen a felek bármelyike a határozat közlésétől számított 15 nap alatt fellebbezéssel élhet a 4. § 3. bekezdésében megjelölt öttagu bizottsághoz, amely a vitás kérdésben végérvényesen határoz.

Az ebben az eljárásban hozott jogerejű határozat mindkét félre kötelező és az ekként eldöntött kérdés perben sem lehet vita tárgya.

6. §.

A jelen rendelet hatályának tartama alatt tilos a jelen rendelethez I. alatt mellékelt árjegyzékben feltüntetett, vagy a helyi faármegállapító bizottság által megállapított árnál magasabb árakat, vagy olyan mellékszolgáltatásokat követelni, amelyeknek felszámítását az I. alatt mellékelt árjegyzék, illetőleg a helyi faármegállapító bizottság kifejezetten meg nem engedi.

A jelen rendelet hatálya alá tartozó áruk szállítására vonatkozólag a rendelet életbelépése előtt megkötött adásvételi szerződésekben kikötött árak helyébe, ha azok akár az eredeti megállapodás szerint, akár pedig az utólag kikötött vagy megállapított felárakkal együttesen meghaladják a jelen rendeletben megállapított vagy annak alapján megállapítandó legmagasabb árakat, amennyiben az áru átadása az említett árak hatálybalépése napjáig meg nem történt, azok az árak lépnek, amelyeket a jelen rendelet, illetőleg a jelen rendelet alapján a helyi faármegállapító bizottság megállapít. Ha az átadás az árak hatálybalépése napjáig részben már megtörtént, az árváltozás a már átadott részletekre nem terjed ki.

7. §.

A jelen rendeletben vagy annak alapján megszabott legmagasabb árak megtartásának ellenőrizhetése végett a felek a jelen rendelet alá eső faanyagoknak és faszénnek minőségét és mennyiségét mind az adásvételi szerződésekben, mind a számlákban, mind pedig az említett anyagokról vezetett leltárakban a jelen rendelethez I. alatt mellékelt és annak kiegészítő részét alkotó utasításban megállapított minősítéssel és méretingszabállyal, az ott megszabott mértékegységekben kötelesek feltüntetni.

8. §.

A közigazgatási hatóság, valamint a faértékesítő hivatal mindazokat, akik a jelen rendelet alá eső anyagok termelésével és eladásával foglalkoznak, bármikor ellenőrizheti vagy ellenőriztetheti abból a szempontból, hogy a jelen rendeletben és ennek kiegészítő részét alkotó árjegyzékben és utasításban meg-

szabott rendelkezéseket megtartják-e s evégből nemcsak a raktárakat vagy erdei készleteket vizsgálhatja meg, de szükség esetében az üzleti könyvekbe és egyéb nyilvántartásokba is betekinthez.

9. §.

Aki a jelen rendelet valamely rendelkezését megszegi, vagy kijátssza, vagy megszegésénél, vagy kijátzásánál bármi módon közreműködik, vagy a jelen rendeleten alapuló hatósági ellenőrzést megghiusítja, az, amennyiben cselekménye súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és hat hónapig terjedhető elzárással és 2000 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Ha megállapítható annak a nyereségnek a mennyisége, amelyet a tettes cselekményével illetéktelenül elért, az alkalmazandó pénzbüntetés 2000 koronán felül a megállapított nyereség kétszeresével felemelt összegig terjedhet.

Ama készlet tekintetében, amelyre nézve a kihágást elkövétték, a kihágási eljárás során a törvény értelmében elkobzásnak van helye. Az elkobzott készlet felett a faértékesítő hivatal rendelkezik. Az elkobzott készlet értékének egy ötöd része a följelentőt illeti, többi része pedig, a fölmerült költségek levonásával, a Hadirokkantak Segélyalapja javára fordítandó.

E kihágások miatt az eljárás a közigazgatósági hatóságnak, mint rendőri büntető bíróságnak, az államrendőrség működési területén pedig a m. kir. államrendőrségnek hatáskörébe tartozik.

10. §.

Ez a rendelet külföldről beszerzett faanyagoknak (faszénnek) továbbeladása esetében is irányadó. Faanyagoknak (faszénnek) a magyar szent korona országainak területén kívül eső helyre való eladására a jelen rendelet nem vonatkozik.

11. §.

Ez a rendelet kihirdetése napján lép életbe. Hatálya Horvát-Szlavonországra nem terjed ki.

Budapest, 1918. évi július hó 30-ik napján.

Dr. Wekerle Sándor s. k.
m. kir. miniszterelnök.

A. számú melléklet 3368. M. E. számú rendelethez.

Árjegyzék.

I. Tüzifa.

A) Ürköbméterenként.*)

a) Kemény tüzifa.

	Termelőnél	Közv. keresk.-nél
Hasáb	48*50 K	50— K
Vegyes	45*50 "	47— "
Dorong	42*50 "	44— "
Vékony dorong	39*50 "	41— "

*) A nyersfa ára 100/o-kal olcsóbb.

Termelőnél Közv.
keresk.-nél

b) *Lágy lombfa.*

Hasáb	37.— K	38·50 K
Vegyes	35.— "	36·50 "
Dorong	33.— "	34·50 "
Vékony dorong	31.— "	32·50 "

c) *Lucz- és jegenyefenyő.*

Hasáb	37·50 K	39.— K
Vegyes	35·50 "	37.— "
Dorong	33·50 "	35.— "
Vékony dorong	31·50 "	33.— "

d) *Egyéb fenyőfajta.*

Hasáb	41·50 K	43.— K
Vegyes	39·50 "	41.— "
Dorong	37·50 "	39.— "
Vékony dorong	35·50 "	37.— "

e) *Hántolt vargafa.*

Kereskedelmi szokvány	42.— K	43·50 K
------------------------------	--------	---------

B) *per 10.000 kilogrammonként.*)*

a) *Kemény lombfa.*

Hasáb	970.— K	1000.— K
Vegyes	950.— "	980.— "
Dorong	930.— "	960.— "
Vékony dorong	910.— "	940.— "

b) *Lágy lombfa.*

Hasáb	890.— K	920.— K
Vegyes	870.— "	900.— "
Dorong	860.— "	890.— "
Vékony dorong	840.— "	870.— "

c) *Fenyő (bármely fajta).*

Hasáb	1050.— K	1080.— K
Vegyes	1020.— "	1050.— "
Dorong	1010.— "	1040.— "
Vékony dorong	1000.— "	1030.— "

d) *Hántolt vargafa.*

Kereskedelmi szokvány	970.— K	1000.— K
------------------------------	---------	----------

*) A nyersfa ára 20%-kal olcsóbb.

C) Fűrészsz hulladék.

a) Fenyő.

	Termelőnél köteg	10.000 kg	Közvetítőnél köteg	10.000 kg
20·5 cm hosszú, 50 cm átmérőjű kötegekben	2·45 K	1600	2·60	1680
1 m hosszú kötegekben kétszer átkötve		1250		1320
1 m hosszú darabokba köteget- lenül		1050		1105

b) Lombfa.

Legfeljebb 40 cm hosszú darabok- ban	1170	1200
40 cm-nél hosszabb	970	1000

II. Faszén.

	Termelőnél	Közv. keresk.-nél
Darabos retortaszén	40·— K	41·50 K
Darabos boksaszén, bükk-vagy gyertyánfából	42·— "	43·50 "
Ugyanaz más fanemekből ...	40·— "	41·50 "
Porszén, bármely fanemből és bármely módon előállítva	30·— "	31·50 "

III. Gömbölyű fenyőfa.

Tétel- szám		Termelőnél	Közv. keresk.-nél
1	1 m-nél hosszabb, 8—11 cm középm. fm	—80 K	—85 K
2	1 m-nél hosszabb, legfeljebb 3·9 m hosszú és 12—25 cm vastag	m ³ 68·— "	72·— "
3	2—3·9 m hosszú, 26—40 cm vastag	" 71·— "	75·— "
4	2—3·9 m hosszú, 41 és több cm vastag	" 75·— "	79·— "
5	4—12 m hosszú, 12—25 cm vastag	" 75·— "	79·— "
6	4—12 m hosszú, 26—40 cm vastag	" 77·— "	81·— "
7	4—12 m hosszú, 41 és több cm vastag	" 81·— "	85·— "
8	12·1 m stb. hosszú, 12—25 cm vastag ...	" 77·— "	81·— "
9	12·1 m stb. hosszú, 26—40 cm vastag ...	" 81·— "	85·— "
10	12·1 m stb. hosszú, 41 és több cm vastag	" 86·— "	91·— "
11	Repülőgépgyártásra, hangfenékfának vagy szitakávyártásra alkalmas gömbölyű fa ára, a válogatási költségek betudásá- val, 3·9 m hosszúságig	" 260·— "	275·— "
12	Ugyanaz 4 m és ezen felüli hosszúságban	" 310·— "	325·— "
13	Válogatott kádárfa, legalább 50 cm hosszú tönkökben	" 168·— "	177·— "

Az 1—10. tételhez: Különleges méretek vagy minőség kikötése esetén az ár 15%-kal magasabb, ezen felül a vevő a minősítés és válogatás költségeit is viselni köteles. Ha úgy különleges méret, mint különleges minőség ki vannak kötve, az ár 25%-kal emelhető, de ebben a válogatás költségei is benfoglaltatnak.

Az 1—13. tételhez: Ezek az ártételek csak lucz- és jegenyefenyőre, valamint belföldi, de nem magashegységi származású erdei- és feketefenyőre vonatkoznak. Magashegységi származású, tömött növésű, sima erdefenyő 20%-kal, vörösfenyő 25%-kal, havasi (czirbolya) fenyő 100%-kal drágább. Az árak csak műszaki czélokra alkalmas egészséges anyagokra vonatkoznak, selejtes anyag ára az ártételek 80%-át semmi szín alatt meg nem haladhatja.

IV. Fenyőműhasábfa

és más czélokra alkalmas fűrészhulladéka.

		Termelőnél	Közv. keres.-né
Közönséges áru	ürm ³	54— K	57— K
Repülőgépgyártásra, hangfenékfának és szítakávagyártásra alkalmas hasít- ványok	"	195— "	205— "
Válogatott kádárfa	"	100— "	105— "
Czellulózefta kötegelve	10.000 kg	1450— "	1520— "
Czellulózefta kötegeletlenül	10.000 "	1250— "	1310— "

V. Gömbölyű lombfa.

A) Termelőnél.

Fanem	Minőségi osztály	Vastagsági osztály <i>cm</i>					
		8—11	12—24	25—29	30—39	40—49	50 felül
		<i>fm</i>	ártételei koronákban tömörköbméterenként				
Tölgy	{ átlagos	0·70	100	120	140	170	200
	{ I. osztályu	—	—	150	200	250	300
	{ különleges	—	—	—	—	350	400
Kőris	{ átlagos	0·80	150	200	250	300	—
	{ különleges	—	—	380	450	500	—
Bükk	{ átlagos	0·40	80	100	110	120	—
	{ különleges	—	—	120	140	160	—
Gyertyán	{ átlagos	0·40	80	100	110	120	—
	{ különleges	—	—	120	140	160	—
Szil	{ átlagos	0·60	100	140	170	210	—
	{ különleges	—	—	190	220	240	—

Fanem	Minőségi osztály	Vastagsági osztály <i>cm</i>					
		8—11	12—24	25—29	30—39	40—49	50 felül
		<i>fm</i>	ártétel	koronákban	tömörkőb	méterenként	
Ákác	átlagos	0·70	100	120	140	170	—
	különleges	—	—	150	200	250	—
Juhar	átlagos	0·60	100	140	170	210	—
	különleges	—	—	—	350	400	—
Hárs	átlagos	0·60	100	120	140	170	—
	különleges	—	—	—	400	450	—
Nyír, füz	átlagos	0·40	60	80	90	100	—
	különleges	—	—	—	100	110	—
Nyár, éger	átlagos	0·40	80	100	110	120	—
	különleges	—	—	120	140	160	—

B) Közvetítő kereskedőnél.

Tölgy	átlagos	0·75	105	126	147	178	210
	I. osztályu	—	—	158	210	263	315
	különleges	—	—	—	—	368	420
Kőris	átlagos	0·85	158	210	228	315	—
	különleges	—	—	400	475	525	—
Bükk	átlagos	0·45	84	105	115	126	—
	különleges	—	—	126	147	168	—
Gyertyán	átlagos	0·45	84	105	115	126	—
	különleges	—	—	126	147	168	—
Szil	átlagos	0·65	105	147	178	220	—
	különleges	—	—	200	230	252	—
Ákác	átlagos	0·75	105	126	147	178	—
	különleges	—	—	158	210	262	—
Juhar	átlagos	0·65	105	147	178	220	—
	különleges	—	—	—	368	420	—
Hárs	átlagos	0·65	105	126	147	178	—
	különleges	—	—	—	420	475	—
Nyír, füz	átlagos	0·45	64	84	95	105	—
	különleges	—	—	—	105	115	—
Nyár, éger	átlagos	0·45	84	105	115	126	—
	különleges	—	—	126	147	168	—

Az A) és B)-vel jelzett tételekhez: 4 *m*-nél hosszabb anyag ára a 8 *m*-ig terjedő hosszúság minden egész folyómétere után 5%-kal, 8 *m*-en felüli minden egész folyóméternél 10%-kal emelkedik.

Az ártételek csak egészséges, műszaki célokra alkalmas anyagra vonatkoznak. Az itt megállapított általános mérethatároktól eltérő kötött (fix) hosszúsági vagy vastagsági méretekkel szállítandó anyag 15%-kal drágább, ezen felül az esetleges válogatásnál felmerülő tényleges költségek is a vevőt terhelik.

VI. Lombműhasábfa

és műszaki ezélokra alkalmas lombfűrész hulladékfa.

I. Súly szerint.

			Termelőnél	Közv. keresk.-nél
Kemény lombfa	10.000	kg	1500.— K	1580.— K
Lágy lombfa	10.000	"	1350.— "	1400.— "
Műszaki célokra alkalmas fűrész- hulladékfa	10.000	"	1600.— "	1680.— "

II. Űrmétegekben.

Kemény lombfa	űrm ³	75.— K	80.— K
Lágy lombfa	"	55.— "	60.— "

VII. Fűrészelt fenyőfa.

A) Válogatott lucz.

			Termelőnél	Közv. keresk.-nél
12—17 mm vastag és 14 cm-ig széles	m ³	290.—	K	305.— K
12—17 " " 15 stb.-ig "	"	310.—	"	325.— "
18—23 " " 17 cm-ig "	"	270.—	"	284.— "
18—23 " " 18 stb.-ig "	"	292.—	"	306.— "
24 stb. " " 17 cm-ig "	"	260.—	"	273.— "
24 stb. " " 18 stb.-ig "	"	278.—	"	292.— "

B) Asztalosáru.

12—17 mm vastag és 14 cm-ig széles	m ³	261.— K	273.— K
12—17 " " 15 stb.-ig "	"	282.— "	296.— "
18—23 " " 17 cm-ig "	"	244.— "	256.— "
18—23 " " 18 stb.-ig "	"	264.— "	277.— "
24 stb. " " 17 cm-ig "	"	234.— "	246.— "
24 stb. " " 18 stb.-ig "	"	251.— "	264.— "

C) Építőanyag.

12—17 mm vastag és 14 cm-ig széles	m ³	203.— K	213.— K
12—17 " " 15 stb.-ig "	"	219.— "	230.— "
18—23 " " 17 cm-ig "	"	190.— "	200.— "
18—23 " " 18 stb.-ig "	"	205.— "	215.— "
24 stb. " " 17 cm-ig "	"	182.— "	191.— "
24 stb. " " 18 stb.-ig "	"	196.— "	206.— "

D) Rövidáru.

	Termelőnél	Közv. keresk.-nél
12—17 mm vastag, hosszúsági és szélességi méretre való tekintet nélkül	m ³ 190.— K	200.— K
a) 1·8 m hosszú 17 cm széles	" 165.— "	173.— "
b) 1·8 m hosszú 18 stb. cm széles	" 175.— "	184.— "
c) 1·9-től 3·7 m hosszú legfeljebb 17 cm széles	" 170.— "	178.— "
d) 1·9-től 3·7 m hosszú 18 stb. cm széles	" 180.— "	189.— "

E) Léc.

3·7 m hosszúságig	m ³ 174.— K	182.— K
3·8 m hosszútól felfelé	" 190.— "	200.— "

F) Sulyáru.

Sulyáru	m ³ 164.— K	172.— K
---------	------------------------	---------

G) Fűrészelt épületfa.

4 m hosszúságig egyik oldalon sem több mint 20 cm széles	m ³ 193.— K	203.— K
---	------------------------	---------

H) Különleges áru.

Repülőgépgyártásra, vagy hangfenékfának alkalmas fűrészanyag	m ³ 500.— K	520.— K
Bányaszéldeszka 18 mm vastag	fm —38 "	—40 "
Bányaszéldeszka 24 mm vastag	fm —45 "	—47 "

VII/a. Faragott épületfa.

	Termelőnél	Közv. keresk.-nél
I)		
4 m hosszúságig egyik oldalon sem több mint 20 cm széles, 2 cm-ig letompított élekkel	m ³ 174.— K	182.— K

Az A)–I) jelű tételekhez: Az árak csak lucz- és jegenyefenyőre, valamint belföldi, de nem magashegységi származású erdei- és feketefenyőre vonatkoznak. Magashegységi származású erdeifenyő ára 50/o-kal, vörösfenyőé 250/o-kal, havasi (czirbolya) fenyőé 1000/o-kal magasabb. Különleges méretek vagy minőség kikötése esetén az árak 150/o-kal emelhetők (a H)-val jelzett tétel kivételével), ezen felül különleges minőségűnél a válogatási költség is felszámítható. A válogatott luczra megállapított ártétel erdei- és feketefenyőnél az I. osztályú árura vonatkozik a kereskedelembe szokásos minősítés szerint.

A G) és J)-vel jelzett tételekhez: 4 m-nél hosszabb áru ára minden egész folyóméter után tömörköbméterenként 5 K-val emelkedik. Ha bármelyik oldalap a 20 cm-t meghaladja, az ár 150/o-kal magasabb.

Az J)-vel jelzett tételhez: Teljesen épülő faragás kikötése esetén tömörköbméterenként 20 K ártöbblet.

VIII. Fűrészelt lombfa.

Tételsz.		Méret- egység	Termelőnél	Közv. keresk.-nél
1	Tönkárú } I. osztályu	m ³	800 K	840 K
2	(Boules) } II. osztályu	"	650 "	680 "
3	Vagonépítési anyag	"	780 "	810 "
4	Parkett I. oszt. II. oszt.	5—13 cm széles 50 cm felül	"	600 "
5		5—7 cm széles 50 cm alul	"	430 "
6		8—13 " " 50 " "	"	490 "
7		4 " " 20 " h. fel.	"	380 "
8		3 " " 20 " h. felf.	"	350 "
9		5—7 " " 50 " alul	"	345 "
10		8—13 " " 50 " "	"	465 "
11		4 " " 20 " h. felf.	"	305 "
12		3 " " 20 " felf.	"	285 "
13		széle- } I. osztályu	"	700 "
14	Hurmetszet	zett } II. "	"	600 "
15		széle- } I. "	"	650 "
16		zettlen } II. "	"	560 "
17		Faragott és fűrészelt négyzetfa legfeljebb 20 cm oldalmetszet- tel bármely irányban ép élű és szijácsmentes rendelésnél ...	"	500 "
18	Tölgy	Faragott és fűrészelt négyzetfa legfeljebb 20 cm oldalmetszet- tel bármely irányban, ha a tompá él és az élben a szijács is meg van engedve	"	350 "
19		Hasított és legfeljebb egy oldalon fűrészelt hordódonga (oldal és fenék) 32 mm büttivastagságig, 100—800 literig	akó	35 "
20		Hasított és legfeljebb egy oldalon fűrészelt hordódonga 33 mm nél feljebb büttivastagsággal 100—800 literig	"	45 "
				37 "
				48 "

Tételsz.		Méret- egység	Termelőnél	Közv. keresk.-nél
21	Bükk	Tönkárú (Boules) --- --- ---	m ³ 440 K	460 K
22		Fries --- --- ---	" 260 "	275 "
23		Szélezetlen hurmetszet --- --- ---	" 340 "	355 "
24		Szélezett --- --- ---	" 360 "	375 "
25	Kőris	I. osztályu szélezetlen --- --- ---	" 665 "	695 "
26		II. " " --- --- ---	" 570 "	600 "
27		I. " szélezett --- --- ---	" 730 "	765 "
28		II. " " --- --- ---	" 630 "	660 "
29	Szil	I. " szélezetlen --- --- ---	" 500 "	525 "
30		II. " " --- --- ---	" 420 "	440 "
31		I. " szélezett --- --- ---	" 550 "	580 "
32		II. " " --- --- ---	" 460 "	485 "
33	Juhar	I. " szélezetlen --- --- ---	" 500 "	525 "
34		II. " " --- --- ---	" 420 "	440 "
35		I. " szélezett --- --- ---	" 550 "	580 "
36		II. " " --- --- ---	" 460 "	485 "
37	Hárs	I. " szélezetlen --- --- ---	" 430 "	450 "
38		II. " " --- --- ---	" 370 "	390 "
39		I. " szélezett --- --- ---	" 470 "	490 "
40		II. " " --- --- ---	" 410 "	430 "
41	Éger és nyír	I. " szélezetlen --- --- ---	" 430 "	450 "
42		II. " " --- --- ---	" 380 "	400 "
43		I. " szélezett --- --- ---	" 470 "	490 "
44		II. " " --- --- ---	" 410 "	430 "
45	Fűz és fűz	I. " szélezetlen --- --- ---	" 290 "	305 "
46		II. " " --- --- ---	" 280 "	295 "
47		I. " szélezett --- --- ---	" 320 "	335 "
48		II. " " --- --- ---	" 300 "	315 "
49	Nyár	I. " szélezetlen --- --- ---	" 340 "	355 "
50		II. " " --- --- ---	" 320 "	335 "
51		I. " szélezett --- --- ---	" 370 "	390 "
52		II. " " --- --- ---	" 350 "	370 "
53	Álász	I. " szélezetlen --- --- ---	" 425 "	445 "
54		II. " " --- --- ---	" 370 "	390 "
55		I. " szélezett --- --- ---	" 470 "	490 "
56		II. " " --- --- ---	" 410 "	430 "

Az 1—3 tételhez: A 3·0 m-nél rövidebb áru csak a 15. és 16. tétel alá minősíthető.

A 13—16 és 21—56 tételhez: Az árak csak 2—4 m hosszú, 25—80 mm vastag anyagra vonatkoznak. 1—1·9 m hosszú anyag ára 10⁰/o-al olcsóbb. 4 m-en

felüli hosszúságnál 8 m-ig az ár minden egész folyóméter után 50/o-kal, 8 m-en túl minden egész folyóméter után 100/o-kal emelkedik; ez az áremelés az 1., 2., 3., 17. és 18. tételekre is kiterjed. A megszabott méretektől eltérő vagy különleges minőségű anyag ára szabad megállapodás tárgya.

A) 21—24. tételhez: A gőzölt bükkfűrészáru ára tömör m³-ként 25 K-val magasabb.

Általános megjegyzések az árjegyzékhez.

1. Ezeket az árakat készpénzfizetés mellett történt eladás esetére kell érteni.
2. Ezekért a legmagasabb áráért köteles az eladó az árut a termelés helyéről legolcsóbban megközelíthető közforgalmu vasuti vagy hajóállomásig szállítani és ott vasuti kocsikba vagy hajóba berakni, vagy pedig a termelés helyéről legolcsóbban megközelíthető tutajkötő vagy felterhelő partra kiszállítani és ott szabályszerűen rakásolni, azaz a gömbölyű épület- és műszerfát vékonyabb végével a vízfolyás irányába fordítva máglyázní, a tűzifát pedig űrméterekbe rakni.
- Ha az eladó az árut a 2. pontban megjelölt rakodókon adja ugyan át, de nem rakja be a vasuti kocsiába vagy hajóba, a berakási költség címén a következő összegeket kell az árjegyzékben feltüntetett árakból leszámítani:

- a) tűzifánál űrméterenként 1 koronát, suly szerint való átadás esetén 10.000 kilogrammonként 20 koronát;
- b) gömbölyű fenyőfánál tömörköbméterenként 2 koronát;
- c) gömbölyű lombfánál tömörköbméterenként 2 korona 50 fillért;
- d) fűrészelt vagy faragott fenyő- vagy lombfánál tömörköbméterenként 2 koronát, suly szerint való átadás esetén 10.000 kilogrammonként 20 koronát;
- e) faszénnél q-ként 40 fillért;
- f) dongánál akónként 10 fillért;
- g) műszaki célokra alkalmas hasábfánál űrméterenként 1 koronát, suly szerint való átadás esetén 10.000 kilogrammonként 20 koronát;
- h) hulladékfánál 10.000 kilogrammonként 20 koronát.

4. Ha az eladó az árut olyan helyen adja át a vevőnek, ahová kisebb költséggel tudta azt a termelés helyéről beszállítani, mint amennyivel a 2. pontban megjelölt rakodókra beszállíthatta és vasuti kocsikba vagy hajóba berakhatta volna, az árjegyzékben megállapított ártételből le kell vonni a megtakarított számítási költségkülönbséget és a 3. pontban megállapított berakási költséget.

5. Ha az árunak az átadás helyére való beszállítása többbe kerül, mint amennyibe annak a 2. pont szerint teljesített átadása került volna, a felmerült tényleges költségdöbbletet az eladó az árjegyzékben megállapított árhoz hozzászámíthatja.

6. Mindazokban az esetekben, amikor az eladó az árut közforgalmu vasuton, hajón, tutajba kötve vagy tutajra felterhelve szállította az átadás helyére, az árjegyzékben megállapított árakhoz hozzászámíthatja azokat a költségeit, amelyek az áru vasuton, hajón, tutajba kötve vagy tutajon történt szállításánál és esetleges raktározásánál tényleg felmerültek. A vasuti kocsiába vagy hajóba való első berakás költségeit (2. pont) felszámítani nem szabad, ellenben a tutajba kötésnél vagy felterhelésnél felmerült kiadások felszámíthatók.

7. Olyan fűrésztelepek, amelyek az általuk feldolgozott nyersfát közforgalmu vasuton, hajón, tutajba kötve, vagy tutajra felterhelve szállítják a telepre, az általuk előállított fűrészelt vagy faragott faanyag minden tömörköbmétere után az árjegyzékben feltüntetett legmagasabb áron felül tölgnél kettő egész és egy-negyedrészét, egyéb fanemű fűrészelt vagy faragott fánál pedig kétszeresét számíthatják fel annak a tényleges költségnek, amennyibe 1 tömörköbméter gömbölyű fának vasuton, hajón, tutajba kötve vagy tutajra felterhelve való szállítása és a fűrésztelepre való bevontatása került. A vasuti kocsiba vagy hajóba való első berakás költsége (2. pont) az itt említett tényleges költséghez sem számítható hozzá.

8. Ha a termelő a tűzifát, műhasábfát vagy hulladékfát súly szerint való eladás esetén 100.000 kilogrammnál, űrmérték szerint való eladás esetén 200 űrméternél, a faszenet 200 métermázsánál, a gömbölyűfát 100 tömörköbméternél, a fűrészelt vagy faragott fát 50 tömörköbméternél, a dongát 100 akónál kisebb tételekben adja el a közvetlen fogyasztónak, a közvetítő kereskedő részére megállapított legmagasabb árakat számíthatja fel.

II. számú melléklet 3368/1918. M. E. számú rendelethez.

Utasítás a 3368/1918. M. E. számú rendelet hatálya alá tartozó áruk méretezése és minősítése tárgyában.

A) Méretezési feltételek.

Az áru mennyiségének és árának megállapításánál a következő méret egységeket kell alapul venni:

a) Súly szerint való eladásnál, amelynek tárgyát azonban csak azok a választékok képezhetik, amelyekre az árjegyzék súlyszerinti árakat is állapít meg, a 10.000 kg-ot, faszénnél pedig 1 q-át, még pedig a feladóállomás hivatalos mérlegelése szerint. Amennyiben a súly szerint való eladásnál az átadás nem vasuti vagy hajóállomáson történik, a mérlegelés tekintetében a szerződés, illetőleg költvél kikötései irányadók. Aprított, vagyis 1 m-nél rövidebb darabokra felvágott olyan tűzifát, amely tüzelési célokra minden további felaprózás nélkül alkalmas, csak súly szerint szabad úgy a nagyban, mint a kicsinyben való eladásnál árusítani.

b) Űrmérték, illetőleg köbtartalom szerint való eladásnál:

1. Tűzifánál az űrköbmérték. Űrköbméter alatt hosszoldalukkal egymásra fektetett 1 m hosszú hasábokból vagy dorongokból lehetőleg tömören összeállított olyan 1 m hosszú rakást kell érteni, amelynek magassága vasuti vagy hajóállomáson, tutajkötő rakodón vagy kiseladásra berendezett raktárakba történő átadás esetén 1 m; olyan erdei rakodón való átadás esetén, ahonnan a tűzifa már csak tengelyen vagy erdei vasuton kerül továbbszállításra, 105 cm; más erdei rakodón vagy vágásterületen való átadás esetén 110 cm. Amennyiben a magassági méret ettől eltér, megfelelő átszámtításnak van helye. A rakások állékonyasága céljából minden negyedik folyóméter gyanánt lehet 1 m hosszú kalodás (kalickás), vagyis hosszoldalukkal egymásra keresztben fekvő hasáb- vagy

dorongsorokból álló rakást közbeiktatni; az ilyen rakást azonban száraz fából 110 cm, nyers fából pedig 120 cm magasra kell rakni. Ha a rakás magassága nem egyenlő, mindig a legkisebb magasságot kell számításba venni.

2. Gömbölyű-, épület és műfávalasztékoknál a 11 cm és ennél kisebb középtátmérőjű rudaknál a folyómétert, 12 cm és ennél nagyobb középtátmérőjű törzsrészeknél pedig a tömköbmétert. A hosszúságnak s így a folyóméterek számának megállapításánál a rudnak, illetve fatörzsnek a hossz tengelyre merőleges két vágáslap között mért kisebb hosszúságát kell alapul venni s a hosszúságot egész és tizedrész méreteken megállapítani. A 10 cm-nél rövidebb törzsrészeket csak abban az esetben szabad számításba venni, ha a vevő azt mint különleges hosszúsági méretet a vételi szerződés megkötése alkalmával kifejezetten kívánta. A köbtartalom kiszámításánál a törzset olyan hengernek kell tekinteni, amelynek hosszúsága az előbbieket szerint méterekben és egész deciméterekben mért hosszúság, alapja ellenben egy olyan körnek a területe, amelynek átmérője egyenlő a törzsnek a hosszúság felénél mért középtátmérőjével. A középtátmérőt két egymásra merőleges méret átlagában kell számítani és mindig csak egész cm-ben mérni; a keresztirányban mért két átmérő egyikének mindenkor a törzs legkisebb átmérőjének kell lennie. Az átmérőt mindig kéreg nélkül kell mérni; amennyiben tehát a törzs nem volna teljes hosszúságában lehántva (lekérgezve), a vastagságmérés helyéről a kérget a mérés előtt el kell távolítani.

3. A fűrészelt vagy faragott választékoknál — a bányaszéldeszka kivételével — a tömörköbmétert, amit mindenkor az anyag három méterének (hosszúság, szélesség és vastagság) összeszorzásával kell kiszámítani. A hosszúságnak a 10 cm-t, a szélességnek az 1 cm-t és a vastagságnak az 1 mm-t el nem érő részeit a köbtartalom megállapításánál csak akkor szabad figyelembe venni, ha a vevő ezeknek, mint különleges méreteknak a betartását a vételi ügylet megkötése alkalmával kifejezetten kívánta. Fűrészelt épületfánál vagy faragott fánál, vagyis azoknál a választékoknál, amelyek úgy a szélességi, mint vastagsági mérete legalább 8 cm, a vastagságot is csak egész centiméterekben szabad számításba venni. Amennyiben a három méret bármelyike az áru különböző részein eltéréseket mutat, a köbtartalom kiszámításánál a legkisebb méretet kell számításba venni. Kivételnek e tekintetben csak a szélezetlen vagy kuposan (nem párhuzamos éllel) szélezett anyagnál van helye, ahol a szélességet a keskeny oldallap félhosszúságában kell mérni. Tompaélú faragott fánál a vékonyabb végén átlalóval megmért teljes szélességet és a vastagságot kell számításba venni.

4. Bányaszéldeszkanál a folyómétert, melyet ép úgy kell meghatározni, mint a gömbölyű épület fánál.

5. Magyar (gönczi) vagy német dongánál az akót a kereskedelemben szokásos méretezés szerint.

Az árjegyzékben fel nem sorolt azoknál a választékoknál, amelyek legmagasabb ártételeinek megállapítását a rendelet 2. §-a a helyi faármegállapító bizottság hatáskörébe utalja, a következő mértékegységeket kell alapul venni:

a) vágási hulladék-, galy- és tuskófánál a környékbeli eladásnál használatos méretegységet (kétfogatu fuvar, hátteher, rakás stb.), amelynek legkisebb méreteit azonban a rendeletben meg kell határozni;

b) mezőgazdasági célokra szánt, 8 cm.-nél vékonyabb gömbölyű, hasított vagy fűrészelt és egyik végükön meghegyezett karóknál a 100 vagy 1000 darabot, azonban mindenkor meg kell jelölni az egyes karók hosszúsági méreteit is;

c) zsindelynél, drániczánál az 1000 darabot az egyes darabok hosszúságának megjelölésével.

B) Minősítési feltételek.

I. Tüzifa.

Fanem szerint kemény tűzifa elnevezés alá esnek a bükk-, cser-, tölgy-, gyertyán-, kőris-, juhar-, szil-, ákác-, szelidgesztenye- és vadgyümölcsfából termelt készletek.

A többi lombfanemek lágy lombtűzifa elnevezés alá esnek.

A fenyőféléknél súly szerint való eladás esetében az összes fenyőfajták egyenlő elbírálásban részesülnek, míg az ürméterenkénti eladásnál az árjegyzékben használt elnevezés az irányadó.

Választékolás tekintetében:

1. hasábfá az olyan tűzifa, mely a kereskedelmi szokásoknak megfelelő és hur irányában mérve legalább 13 cm méretű 1 m hosszú hasítványokból áll;

2. vegyes tűzifa az olyan tűzifa, amely hasábfá és dorongfa olyan keverékéből áll, amint az a termelésre érett erdőből kikerülni szokott; amennyiben a dorongok száma az összes darabszám 40%-át meghaladja, csak a dorongfa ártétele alkalmazható;

3. dorongfa az olyan tűzifa, amely 1 m hosszú, legalább 8 cm felső átmérőjű gömbölyű darabokból áll;

4. vékony dorongfa az olyan tűzifa, amely 1 m hosszú, legalább 4 cm felső átmérőjű gömbölyű darabokból áll;

5. hántott vargafa a tölgykéreg termelésénél nyert olyan kéregmentes, gömbölyű tűzifa, amelyet a kereskedelemben szokásos minőségben termeltek.

A felső átmérőben 4 cm.-nél vékonyabb darabokból álló vagy ennél vastagabb, de 1 m hosszú részekre fel nem vágott ágakból álló tűzifa: a galyfa; a tuskók kiirtásából és széthasításából származó szabálytalan, ürméterekbe nem rakásolható darabok: a tuskófa.

Hulladékfa az, amely 1 m hosszúságot el nem érő és olyan szabálytalan darabokból áll, amelyek az előbbieken megszabott méretkikötéseknek meg nem felelnek és szabályszerűen nem rakásolhatók.

Selejesség tekintetében a kereskedelmi szokások irányadók.

Nyersfa az, amelynek termelése a szállítást megelőzőleg három hónapon belül történt.

A kemény lombfa között előforduló lágy lombhasábok, illetve dorongok nem kifogásolhatók abban az esetben, ha azoknak száma az összes hasáb-, illetve dorongszáma 3%-át meg nem haladja.

II. Faszén.

Az áruba bocsátott faszénnek lehetőleg vízmentesnek kell lennie; azaz az összes súly 10⁰/o-ánál több vizet semmi szín alatt nem szabad tartalmaznia.

Darabos szén az, amelyben előforduló darabok bármely irányban mérve 3 cm méretűek; az ennél kisebb darabokból és törmelékekből álló szén: porszén.

III. Gömbölyű fenyőfa.

Minőség tekintetében ennek az anyagnak műszaki czélokra alkalmasnak és egészségesnek kell lennie.

IV. Gömbölyű lombfa.

Az ártételek csak egészséges, műszaki czélokra alkalmas rönkökre terjednek ki, a kereskedelemben szokásos minősítés szerint. Különleges minőségnek csak a repülőgép- vagy borítólemez- (fournier) gyártásra alkalmas rönkök tekinthetők. Az I. osztályu tölgy minősítése tekintetében a budapesti tőzsdén szokásos minősítés irányadó, míg az átlagos minőség magában foglalja a tőzsdei szokás szerint II. osztályunak minősített fűrészrönköit is.

V. Fűrészelt és faragott fenyőfa.

A válogatott lucz, asztalosáru és építőanyag minősítés alá csak a legalább 3·8 m hosszú és ennél hosszabb fűrészanyag sorolható, míg a 3·8 m-nél rövidebb anyag rövidárúnak minősítendő. Az anyag szélességének a 3·8 m hosszú árunál legalább a 11 cm-t el kell érnie. A többi választékoknál a hosszúsági méret az árjegyzékben van megjelölve. A szélességi és vastagsági méretekre nézve a $\frac{3}{8}$ cm keresztmetszetet meg nem haladó anyagot lécznek, az ezt meghaladó méretű anyagot pedig fűrészelt épületfának kell minősíteni.

A válogatott lucz csupán a kereskedelmi szokások szerint elsőosztályu luczfenyőárut foglalja magában, legfeljebb 5⁰/o elsőosztályu jegenyefenyővel.

Az asztalosáru minősítés alá a régi kereskedelmi minősítés szerint szokásban volt osztályozatlan és pengehulló (Messerfallend) harmadosztálymentes anyagok, valamint az erdélyrészi minősítés szerint harmadosztályunak minősített luczfenyőanyagok esnek. Építőanyag az ennél gyengébb minőségű, de műszaki czélokra használható választék.

VI. Fűrészelt lombfa.

Tönkárúnak csak a 3—4 m hosszú, 25—80 mm vastag, a keskenyebb oldalán legalább 14 cm széles, szélezetlen és egész vagy fél tönkökbe kötött árut lehet minősíteni. Az I. és II. osztály minősítése tekintetében a budapesti tőzsdén alkalmazott minősítés irányadó.

IV.

A m. kir. minisztériumnak 3418/1918. M. E. számú rendelete az 1918. évi bükk- és tölgymakktermés zár alá vételéről és forgalmának szabályozásáról.

A m. kir. minisztérium a háboru esetére szóló kivételes intézkedésekről alkotott törvényes rendelkezések alapján a következőket rendeli:

1. §.

Az 1918. évi bükk- és tölgytermés a közszükséglet czélserű biztosítása érdekében zár alá vétetik.

A zár alá vétel nem akadályozza az erdőbirtokost abban, hogy bükk- és tölgytermésének beszedéséről gondoskodjék, vagy hogy azt az erdőben a helyszínen állataival feletesse. Egyébként azonban bükk- és tölgytermésével csak a földművelésügyi miniszter engedélyével rendelkezhetik, nevezetesen csak ily engedéllyel s ennek értelmében szabad a bükk- és tölgytermésnek bérbeadás útján való feletetése, továbbá a beszedett bükk- és tölgytermésnek felhasználása, feldolgozása, árusítása vagy bármely más módon való forgalombahozatala iránt rendelkeznie.

2. §.

Ha az erdőbirtokos bükk- vagy tölgytermésének beszedése, vagy annak az erdőben a helyszínen való feletetése iránt a kellő időben megfelelően nem gondoskodik, vagy ha az 5. §-ban megszabott bejelentést az ott megjelölt határidőig meg nem teszi a törvényhatóság első tisztviselőjének kötelessége a makktérmetésnek lefoglalása és a szükséghez képest közérővel való beszedése, vagy az erdőben a helyszínen sertésekkel feletetése iránt intézkedni.

A törvényhatóság első tisztviselőjének az előbbi bekezdés alapján tett rendelkezése ellen nyolcz napon belül birtokon kívül fellebbezésnek van helye a földművelésügyi miniszterhez.

A törvényhatóság első tisztviselőjének intézkedése folytán beszedett bükk- vagy tölgyterméssel a földművelésügyi miniszter rendelkezik; az erdőbirtokost csak a földművelésügyi miniszter által megszabott vételár illeti a felmerült költség levonásával. Ha pedig a törvényhatóság első tisztviselője a bükk-, illetőleg a tölgytermésnek az erdőben a helyszínen való feletetése iránt intézkedett, az erdőbirtokost csak a törvényhatóság első tisztviselője által állami erdőtiszt meghallgatásával megállapítandó bér fejében befolyt összeg illeti a felmerült költség levonásával.

A törvényhatóság első tisztviselője által a jelen szakasz alapján tett intézkedések hatályosak azzal szemben is, aki az erdőbirtokossal kötött szerződés alapján, vagy egyéb jogalapon a bükk- és tölgyterméssel rendelkezhetik. A felek közti jogviszonyt a jelen szakaszok egyébként nem érintik.

3. §.

A földművelésügyi miniszter a zár alá vett bükk- és tölgytermést a feltételek egyidejű megállapításával a zár alól egészen vagy részben feloldhatja.

4. §.

Zár alá vétel az összes kincstári erdőbirtokok bükk- és tölgytermésére is kiterjed.

5. §.

Az összes bükk- és tölgyerdőbirtokosok kivétel nélkül kötelesek az 1918. év szeptember hó 5-éig az Állat- és Takarmányforgalmi Részvénytársaságnak (Budapest, IV. ker., Dorottya-u. 2.) bejelenteni:

1. a várható bükk-, illetőleg tölgymakktermést métermázsákban ;
2. ha a makkoltatás bérbe van adva, a bérlő nevét ;
3. a sertések számát, melyeket a tulajdonos vagy bérlője makkoltatni kíván ;
4. az e czélra felhasználandó bükk- és tölgymakkmennyiséget ;
5. az ezután fenmaradó bükk-, illetőleg tölgymakk hozzávetőleges mennyiségét.

6. §.

A tölgy- és bükkerdőbirtokosok, illetőleg bérlők kötelesek az összes összegyűjtött bükk- és tölgymakkfeleslegeket a földmivelésügyi miniszter által megállapítandó áron az Állat- és Takarmányforgalmi Részvénytársaságnak átengedni és e végből az Állat- és Takarmányforgalmi Részvénytársaság megbízottainak átadni.

7. §.

Mindazok, akik tölgy- és bükkmagot akarnak beszerezni, kötelesek e szándékukat és a szükségelt mennyiséget a földmivelésügyi miniszternek bejelenteni. E bejelentések alapján a földmivelésügyi miniszter az igénylőknek utalványokat adhat ki az illető makkmennyiségekre s az ekként utalványozott mennyiségek kiszolgáltatására vonatkozó intézkedéseket az Állat- és Takarmányforgalmi Részvénytársaság teszi meg.

8. §.

Aki az előbbi szakaszok valamely rendelkezését megszegi vagy megszegésénél bármely módon közreműködik, az, amennyiben cselekménye súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és hat hónapig terjedhető elzárással és kétezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Ha megállapítandó annak a nyereségnek a mennyisége, amelyet a tettes cselekményével illetéktelenül elért, az alkalmazandó pénzbüntetés kétezer koronán felül a megállapított nyereség kétszeresével felemelt összegig terjedhet.

Arra a készletre nézve, amelynek tekintetében a kihágást elkövették, a rendőri büntető eljárás során a törvény értelmében elkövetszának van helye. Az elkobzott készlet értékének egyötöde a feljelentőt illeti, többi része, a felmerült költség levonásával, a Hadirokkantak Segélyalapja javára fordítandó.

E kihágás miatt az eljárás a közigazgatási hatóságnak, mint rendőri büntető bíróságnak, az államrendőrség működési területén pedig a m. kir. államrendőrségnek hatáskörébe tartozik.

9. §.

A m. kir. minisztériumnak mindennemű széna és szalma, valamint minden egyéb szalmaszál- és tömegtakarmányfélének vasuton, hajón vagy gépkocsin történő szállításához szükséges igazolványok tárgyában 968/1918. M. E. szám alatt kiadott (a Budapesti Közlönynek 1918. évi márczius hó 19. napján megjelent 66. számában kihirdetett) rendeletében foglalt rendelkezések kiterjesztetnek a bükk- és tölgy- makk szállítására is, mihez képest bükkmakkot és tölgymakkot nem postai polgári forgalomban közforgalmu vasuton, hajón vagy gépkocsin a város vagy község területén kívül eső helyre csak az említett rendelethez csatolt minta szerinti szalmasárga alapszínű papíron kiállított hivatalos szállítási igazolvánnyal szabad szállítani.

10. §.

Ez a rendelet kihirdetésének napján lép életbe. Ettől a naptól kezdve az 1917. évi bükk- és tölgymakktermés zár alá vételéről és forgalmának szabályozásáról szóló 4458/1917. M. E. számú (a Budapesti Közlönynek 1917. évi november hó 22. napján megjelent 270. számában kihirdetett) rendeletnek 9. §-ának helyébe a jelen rendelet hatályosságának területén a jelen rendelet 9. §-ának rendelkezései lépnek.

A jelen rendelet hatálya Horvát-Szlavonországra nem terjed ki.

Budapest, 1918. évi július hó 29. napján.

Dr. Wekerle Sándor s. k.
m. kir. miniszterelnök.

V.

109069/1918. F. M. számú rendelet a bükk- és tölgymakkért követelhető legmagasabb ár megállapításáról.

A m. kir. minisztérium 3418/1918. M. E. számú rendeletének 2. és 5. §-ában nyert felhatalmazásom alapján a következőket rendelem:

1. §.

Bükk- és tölgymakknak árát közvetlen termőhelyén (erdőben, fa alatt) sertésekkel béretetés útján való értékesítés esetén szerződő felek közös meg egyezéssel állapítják meg.

Köteles azonban a makkoltatást bérbeadó erdőtulajdonos, vagy kezelője a makk feletetésére kötött szerződést a makkoltatásra felhajtott sertések tulajdonosának, sertések számának, továbbá a makkoltatás helyének és időtartamának pontos megjelölésével jóváhagyás végett a makkoltatás megkezdése előtt az Országos Sertésforgalmi Irodának (Budapest, IV., Váci-utca 24. sz.) bemutatni.

2. §.

Sertésekkel fel nem etetett bükk- és tölgymakknak közvetlen termőhelyén (erdőben, fa alatt) legmagasabb ára métermázsanként 10 korona.

3. §.

A bükk- és tölgymakknak a 2. §-ban megállapított legmagasabb árán felül szedési, szállítási, rostálási s vasutba való berakási költségeinek a termelési és szállítási viszonyok figyelembevételével esetenként való megállapítására, jelen rendelettel a bükk- és tölgymakk összegyűjtésével megbízott Állat- és Takarmányforgalmi Részvénytársaságot hatalmazom fel.

4. §.

Ezen rendelet kihirdetésének napján lép életbe.

Budapest, 1918. július hó 30.

VI.

KÖRRENDELET.

Valamennyi kincstári erdőgazgatóságnak, főerdőhivatalnak, erdőhivatalnak és a m. kir. erdőőri szakiskolának.

Az erdőkincstári vadászterületeken bárczaváltás alapján gyakorolható vadászat díjainak módosítása tárgyában.

1357/1918/II/B/1. F. M. sz. — Az erdőkincstári vadászterületeken bárczaváltás alapján gyakorolható vadászatról szóló, hivatali elődöm által 19148/1911/II/2. szám alatt kiadott szabályzat 4., 5. 6., 9. és 11. §-ában előírt díjakat és kártérítési összegeket következőleg módosítom.

A szabályzat 4. §-a szerinti, egy napra (24 órai időtartamra) érvényes vadászbárczáért fizetendő alapárát 30 (harmincz) koronával állapítom meg, mely összegben a kísérő erdő- vagy vadórt megillető 10 (tiz) korona befoglaltatik.

Az ezen alapáron felül a vadászat gyakorlataért az idézett szabály 5. §-a szerint fizetendő díjakat következőleg állapítom meg:

Őzbak sebzett vagy hibázott	---	---	40 K; elejtett	100 K
Zerge " " "	---	---	80 " "	350 "
Szarvasbika sebzett vagy hibázott	---	---	200 "	
8-as	---	---		1000 "
10-es	---	---		1400 "
12-es	---	---		1800 "
14-es	---	---		2200 "
16-os	---	---		2600 "
18-as	---	---		3000 "
20-as és azon felüli	---	---		3400 "

Ha a kifőzött agancs súlya a 6 kg-t meg nem haladja, minden félkilogramm súlytöbbletért 200 K külön díj fizetendő.

Vaddisznó:

kocza, vagy malacz sebzett vagy hibázott	20 K; elejtett	80 K
fiatal agyaras " " "	20 " "	150 "
erős agyaras (ha az agyar hossza 15 cm-nél nagyobb) sebzett vagy hibázott	20 " "	200 "

Medve:

2 éven aluli sebzett vagy hibázott	50 K; elejtett	1000 K
2 éven felüli	50 " "	2000 "
Siket- és nyirfajd sebzett vagy hibázott	50 " "	100 "
Szalonka	— " "	10 "
Császármadár	— " "	10 "

Ezeken felül a szabályzat 6 §-a szerint biztosítékokat őzbakra 100 koronában, zergére 300 koronában, szarvasbikára 1000 koronában, siket- és nyirfajdra 70 koronában, a 9 §-ban felsorolt ragadozók szőrméjeért fizetendő díjakat pedig következőleg állapítom meg:

Hiuzért	100 K
Farkasért	80 "
Rókáért	40 "
Nyestért	50 "
Nyusztért	60 "

Végül a 11. §-ban felsorolt kártérítési összegeket következőleg állapítom meg:

Őzsutáért vagy gidáért	200 K
Zergekecskéért és gidáért	300 "
Siket- vagy nyirfajd jérczéért	150 "
Szarvastehénért	600 "

Egyebekben az elől idézett szabályzat, valamint az 1914. évi 85656. sz. a. kiadott póttintézkedések rendelkezései nem változnak.

Budapest, 1918. évi július hó 4-én.

A miniszter rendeletéből

Barthos
miniszteri tanácsos.

VII.

KÖRRENDELET.

Valamennyi törvényhatóságnak

A ragadozó és kártékony vadnak méreggel való irtására idejekorán megadandó hatósági engedélyek tárgyában.

1476/1918/II/B/1. F. M. szám. — Ismételten s az utóbbi időben mind sűrűbben érkeznek be hozzám panaszok, hogy a vadászterületek tulajdonosai és bérlői a ragadozó vadnak méreggel

való irtásának engedélyezése iránt benyújtott kérvényeik elintézését megkétszerezve s a mérgezésre egyedül alkalmas téli évad elmúltán oly időben veszik kézhez, amikor a ragadozó vadnak irtása érdekében mérgezett csalétket kitenni már nemcsak nem jár eredménnyel, de egyenesen veszedelemes, mert a tavasz beálltakor az erdőbe hajtott legelő háziállatok épségében végzetes bajokat okozhat.

A hasznos vadállományoknak a ragadozók károsításaival szemben mérgezés útján való megvédése is — különösen a mai közéletmezési nehéz viszonyok között — olyan mellőzhetetlen kötelességévé teszi minden arra hivatott hatóságnak és közegnek, hogy lelkiismeretesen hajtsa végre az e tárgyban szükséges intézkedéseket. Ezekre való tekintettel tehát és utalással a 23542/1895. F. M., 25444/1897. B. M. és 16086/1899. B. M. számok alatt kiadott körrendeletekre, a belügyminiszter ural egyetértőleg utasítom a törvényhatóságokat, hogy az említett kérvényeket *mindenkör soronkívül* intézzék el akként, hogy a vadászterületek tulajdonosai és bérlői idejekorán beadott kérelmei alapján okvetlenül már a tél elején a mérgezési engedélyek birtokába jussanak.

Szükségesnek tartom ez alkalommal figyelmeztetni arra, hogy ezen mérgezési engedélyek megadása körül egyes törvényhatóságok részéről tanusított késedelmes eljárás ürügyeül felhozott azon körülmény, hogy a vadászati évad lejárta előtt megadott mérgezési engedély a szomszédos vadászterületekről átkóborló vadászebek s különösen kopók épségét veszélyezteti, az engedély késleltetésének indokául el nem fogadható.

Az elől idézett rendeletek értelemben ugyanis a mérgezési engedélyek mindenkor már a tél kezdetétől fogva s illetőleg a mérgezésre alkalmas időszak egész tartamára adandók meg, mert a közigazgatási bizottság a mérgezési időt s annak tartalmát csakis a 23542/1895 számú utasítás 8. §-a szerint (ahol házi sertések járnak, a mérgezésnek helye nincs) korlátozhatja, továbbá mert a hasznos vad ápolásához és annak okszerű tenyésztését és szaporítását veszélyeztető kártékony és ragadozó vad irtásához fűződő országos érdekek a szomszédos vadászterületek tulajdonosai és bérlői által folytatott kopózás vagy más ebekkel üzött vadászat magánérdekeinek alá nem rendelhetők s végül mert a kártékony és

ragadozó vad mérgezése éppen a tél kezdetén szokott leginkább sikerre vezetni, a szomszédos vadászterületek bérleti és tulajdonosai pedig a vadászatot, ha ebeiknek a mérgezési eljárás alatt álló területre való kóborlásától tartanak, a kopózás mellőzésével is szabadon gyakorolhatják.

Budapest. 1918. évi július hó 10-én.

A miniszter helyett:

Rakovszky
államtitkár.

Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál teljesített befizetések 1918. évi július hóban.

A rövidítések magyarázata:

Az ákácza monografiája	Am.	Hazánk házi faipara (Gaul Károly)	H. F.
Alapítványi kamat	ak.	Hirdetési díj az E. L.-ban	hd.
Alapítványi tőketörlesztés	att.	Hirdetési díj „Erdő”-ben	Ehd.
Alapítványi tőkekiegészítés	attkg.	Hirsch Istvánné, szül. Kraft Anna	
Altiszti segélyalap	Asa.	segélyalapítvány	H. I. a.
Áltutó bevétel	áb.	Időközi kamatok (takarékpénztári)	ik.
Báró Bánffy-D.-alapítvány	BBa.	Kedvezményes lapdíj	kld.
Bedő-Albert-alapítvány	BAA.	Készpénzalapítvány	k. a.
Bükkfüzifa romlása stb.	Btr.	Külföldi fanemek tenyésztése	Kft.
Egyéb bevétel	Egy.	Lakbér	lb.
Erdei facsemeték nevelése	Ecs.	Lapdíj (Erd. Lapok)	ld.
Erdészeti Óéptan	Egt.	Legelő-erdők berendezése	M. L.
Erdészeti Lapok egyes füzetek	EL.	Magyar Erdészeti Oklevéltár	EOT.
Erdészeti Növénytan II. rész	Nvt. II.	Népszerű növénytan	N. Nvt.
Erdészeti rendeletek tára	Ert.	Nyugdíjalap	Ny. a.
Erdészeti zsebnaptár	Npt.	Perköltség	Prk.
„Erdő” című lap	Eld.	Postaköltség	pk.
Erdőőr	Eő.	Rendkívüli bevétel	rb.
Erdőrendezéstan (Bel.)	Rz.	Rendszerez növénytan I. R.	Rnt. I.
Erdőrendezéstan (Fekete)	Rzf.	Szantner-Gyula-alap	Sza.
Erzsébet-királyné-alapítvány	E. a.	Szálló Erdők Berendezése	Szeb.
Értékpapírok kamatai	Ék.	Székesfehérvári ism. alap	Sz. i. a.
Értekezések az erdőrendezés köréből	Ée.	Tagsági díj	td.
A fenyőfélék fájának összehasonlító		Tangens-táblázatok	Tt.
szövegtana	Fösz.	Gr. Tisza-Lajos-alapítvány	TLa.
Fából készült cukor és alkohol	Fcza.	Tölgy és Tenyésztése	Töt.
Fatömegtáblák	Ftb.	Wagner-Károly-alapítvány	Wka.
I. Ferencz-József-alapítvány	I. F. J. a.		

Alsólunkói v. urb. hd. 48-60. Apatini erdőhiv. hd. 24-75. Aistleitner Hugó td. 20.—. Arnaut Miklós td. 20.—. Almássy István td. 4.—. Ávrám György Eő. 72.—, pk. 540. gr. Ambrózy Gyula td. 8.—. Acsev. td. 20.—. Ajtay Viktor td. 10.—. Ágostonlakai v. urb. I. F. J. a. 340.—. Ávrám György td. 20.—. Apáthy Vilmos td. 20.—, Eő. 12.—, pk. 1.—. Árvai urad. igazgatóság hd. 27-60. Binder Béla td. 20.—. Brádi jár. erdőg. I. F. J. a. 2786-50. Burner Károly Eő. 6.—, pk. —62. Bükkel János td. 20.—. Bedő Zoltán td. 20.—. Bertsik Andor td. 52.—. Bögyözy Antal td. 20.—. Bachó János td. 20.—. Balogh Boldizsár td. 20.—. Barabássy József td. 20.—. Bartóky József td. 20.—. Béky Albert td. 20.—. Boeriu Virgil td. 20.—. Bodor Gyula td. 40.—. Borhy György td. 4.—. Bránszky László td. 132.—. Békeffy Remig td. 20.—. Bachrathy József td. 20.—. Bálint Ferencz td. 20.—. Bársony József td. 68.—. Bartha Gábor td. 4.—. Bazin város td. 20.—. Bruckner Nándor td. 20.—. Besztercebányai püsp. urad. td. 16.—. Borbát Gerő ak. 16.—. Bakkay József td. 20.—. Barcs Kálmán ak. 8.—. Bartók Ernő td. 20.—. Bóna Endre td. 10.—. Braxatoris Zoltán td. 20.—. Brassói g. n. egyház td. 20.—. Brassó város td. 4.—. Buchelt Béla td. 20.—. Buhescu Terentius td. 20.—. Bábfalvi v. urb. I. F. J. a. 1-32. Balás Sándor td. 36.—. Bodó Károly td. 20.—. Bohunitzky Endre td. 20.—. Brannich Kálmán td. 20.—. Baiersdorf Nándor td. 4.—. Bernard József td. 20.—. Bevelaqua István td. 20.—. Bächer

Adolf td. 20.—. Beszterczei erdőig. hd. 42·65. Beszterczebányai áll. erdőhiv. I. F. J. a. 19.—. özv. Boksay Gusztávné ak. 12.—. Borbély Sámuel td. 10.—. Bozér Jenő td. 20.—. Benkő Gyula Eő. 30.—. Besztercze város td. 4.—. Bohunitzky Endre td. 20.—. Bodor Gábor td. 20.—. Borsod-Hevesi Erdőipar R.-T. (Pető Béla) k. a. 500.—. Brausil Miksa td. 20.—. Bácsfalu község I. F. J. a. 119·23. Beszterczei erdőig. ld. 120.—. Bucsányi József td. 36.—. Cseh Árpád Eő. 6.—, pk. —60. Clement Károly td. 10.—. Czebeczauer József td. 32.—. Cséti Viktor Eő. 6.—, pk. —60. Czauner András Eő. 6·60. Csopey Kornél ak. 16.—. Cservenka Antal td. 64.—. Csanády Attila td. 50.—. Divényi urad. hd. 380·10. Dávid János td. 20.—. Divald Béla ak. 7.—. Danieck Géza td. 20.—. Dezsényi Gyula td. 20.—. Dobsina város td. 20.—. Dianovszky Pál ak. 16.—. Dénes Zoltán td. 4.—. Deák Gerő td. 20.—. Dénes Géza td. 20.—. Dész város attkg. 100.—. Érsek Árpád td. 20.—. Ernyey Károly td. 10.—. Egry Ferencz td. 36.—. Ercsényi Béla td. 20.—. Erdőssy Bódog td. 20.—. Eisler J. és testvére td. 20.—. Eleőd Ákos Rz. 6.—, Eő. 12.—, Nvt. II. 12.—, Egt. 4.—, pk. —90. Eperjesvidéki m. kir. jár. erdőig. Kisszeben város nevében I. F. J. a. 975.—. Esztergomi m. kir. jár. erdőgondnokság Esztergom város nevében I. F. J. a. 279·40. Felsőlunkói v. urb. hd. 33·60. Földhitelint. Ék. 1796.—. Fröhlich Brunó td. 20.—. Ferdinand Andor td. 20.—. Fekete János td. 20.—. Fekete Zoltán td. 20.—. Fischer Károly td. 20.—. Fogarasi erdőgond. I. F. J. a. 445.—. Fogassy Gyula hd. 9.—. Füzy Zoltán ak. 19.—. Finke Mihály td. 24.—. Felváczi v. urb. hd. 32·70. Figuli Lajos td. 20.—. Faipar szerk. Rz. 10.—, Tny. 6.—, Szab. 1·20, Rzf. 12.—. Fülöp József td. 20.—. Fábrý Alajos td. 4.—. Fischgrund Izsó att. 500.—. Fischer Lajos td. 20.—. Fekete Ferencz td. 40.—. Ferenczy Lajos td. 48.—. Füstös Zoltán td. 12.—. Faértékesítő Liv. WKA. 348.—. Francz János td. 16.—. Friedman Herman td. 20.—. Faértékesítő hiv. 100.—. Fogassy Gyula WKA. 82.—, I. F. J. a. 95.—. Faértékesítő hiv. hd. 117.—. Fülöp százsz coburg-gótai hercz. erdőpénzt. hiv. I. F. J. a. 1489·50. German Dante áb. 10.—. Gruber Gyula td. 20.—. Gálffy István td. 20.—. Oliga Miklós Eő 6.—, pk. —62. Gojdlits Béla td. 12.—. Garó Ferencz td. 20.—. Gründl Gyula ak. 32.—. Günther József td. 20.—. Gyarmathy Mózes td. 20.—. Győry Jenő td. 20.—. Gavalik Sándor td. 20.—. Giller János td. 20.—. Grosz Miksa td. 20.—. Gruber Károly td. 10.—. Giller Albert ld. 10.—. Gintner Bálint td. 28.—. Gellért László td. 20.—. Gözsy Gyula hd. 8·80. Gutseel József Eő. 6.—, pk. —67, áb. 3·33. Gyula város hd. 32·60. Gondol Dezső ak. 14.—. n. Garlathy Kálmán jogutódja Garlathy Oszkár attkg. 40.—. Halász József Eő. 6.—, pk. 1.—. Horváth István Eő. 6.—, pk. —67. Héjas Kálmán td. 4.—. Hacher Gyula td. 20.—. Hajdu János td. 20.—. Halász József td. 20.—. Hulka Dániel td. 20.—. Hering Albert td. 20.—. Hertelendy József td. 20.—. Hoffmann Antal td. 20.—. Huszár Kornél td. 20.—. Hajdu Dezső td. 20.—. Hamar László td. 20.—. Holicsi urad. td. 4.—. Hornung Gusztáv td. 20.—. Havas János att. 48.—. ak. 9.—. Hesz Ágoston td. 20.—. Havelka Ágoston Eő. 6.—, pk. —67, áb. 1·83. Horváth Valter td. 36.—. Hammernyik Béla td. 20.—. br. Haupt Stummer Leó td. 20.—. Hauser Margit lb. 200.—, üb. 1.—. Hornik Károly Asa. 3.—. Hohenlohe urad. td. 4.—. Hantos Ernő td. 20.—. Hungária Bank I. F. J. a. 10·51. Ivancsó Bertalan td. 20.—. Ivanich Ferencz td. 20.—. Iváskó

Sándor td. 20.—. Incze Manó 20.—. Ianotyik Károly td. 10.—. Jankó Sándor td. 20.—. Juhász János kld. 3.—. Jüngling János td. 20.—. özv. Janatka Józsefné ak. 30.—. Koháry Dezső hd. 31.20. Kluger Antal Eő. 12.—, pk. 1.17. Kögl Árpád td. 20.—. Kallivoda Andor attkg. 80.—. dr. Kirer Vilmos td. 20.—. Koller János attkg. 20.—. Kolozs József td. 20.—. Komsa György 31.20. Konka Ferencz 70.—. Környey Ferencz td. 20.—. Kovács Antal td. 10.—. Kovássy Kálmán td. 10.—. Krausz Ernő td. 20.—. Kálmán Viktor td. 20.—. H. Karácsony Sándor td. 20.—. Kardöss Kálmán td. 20.—. Kenderessy Árpád ak. 15.—. Kodolányi Gyula td. 20.—. Kálmán Béla td. 10.—. Kassai g. akad. tan. ld. 9.—. Kisfaludy János ld. 10.—. Kiszely Gyula td. 20.—. Krause Manó td. 20.—. Kún István td. 24.—. Király Emil td. 10.—. Kovordány Tamás td. 18.—. Krizmanits Ferencz td. 20.—. br. Kemény Kálmán td. 20.—. Krajcsovits Ferencz td. 20.—. Kronberger Mór fia td. 20.—. Királyházaí főszolg. hd. 32.60. Kolozsvári erdőig. hd. 49.60. n. N. Kiss Miklós örök. ak. 20.—. N. Kiss Pál ak. 20.—. Kisabrándkai v. urb. I. F. J. a. 2.32. Kuppán József td. 20.—. Karsay Károly td. 20.—. Kolosy Béla I. F. J. a. 120.—. Lázár Vazul Eő. 7.—, pk. —70. Liptóújvári főerd. hd. 25.—. Lux János td. 10.—. Lehoczky János lb. 60.—. Lang Ernő td. 20.—. Langhammer János td. 20.—. Lőfi Jenő td. 20.—. Leber Antal td. 20.—. Letz Lajos td. 20.—. Lotterhof Márton td. 20.—. Löbl Gyula td. 20.—. Löw Jenő td. 20.—. Lányi Gyula td. 20.—. Lugosi erdőig. ld. 180.—. Lippai főerdőhiv. ld. 286.—. Luncz Géza td. 20.—, áb. 10.—. Lippai m. kir. főerdőhiv. hd. 24.55. Liptóújvári m. kir. főerdőhiv. hd. 25.—. Muraközy Pál td. 48.—. Mannert Ferencz td. 10.—. Méhes Péter Pál td. 30.—. Mairovits Mór fia td. 20.—. Markovics Árpád td. 20.—. Markovics József td. 20.—. Marosi Antal td. 20.—. Mikes János ak. 10.—. Mikolás Vincze td. 20.—. Müzsnay Géza td. 20.—. Mattusovich Károly td. 20.—. Marosvásárhelyi adóhiv. ld. 16.—. Magyar Leszámitoló Bank ik. 376.—. gr. Mikes urad. td. 4.—. Maczkó Lajos td. 20.—. Mankovich Rezső td. 20.—. Magyar Mezőgazd. Szöv. td. 4.—. M.-szigeti erdőig. hd. 24.55. Merreider István td. 10.—. Mojzer Károly td. 20.—. Matejkó Gábor td. 20.—. Maróthy Emil td. 52.—. Máv. III. b. oszt. ld. 14.40. Mihályi Pál td. 20.—. Mitták Lajos td. 20.—. Mariányi János td. 20.—. Maczkó János Eő. 6.—, pk. —60. M.-szigeti erdőig. ld. 200.—. Mikolások György td. 10.—. Nagy János Eő. 6.—, pk. —65. Nyitrai székeskápt. attkg. 80.—. Niederland Rezső td. 10.—. Nagy Sándor td. 20.—. Nagyváthy Béla td. 4.—. Neumann István td. 20.—. Nagy István td. 20.—. Nagyilondavidéki jár. erdőig. I. F. J. a. 95.—. Nechay Oswald td. 20.—. Nejedly Róbert td. 15.—. Nyul Sándor td. 20.—. Napholtz Jenő td. 20.—. Gárdonyi Nagy László td. 2.—. Nagyenyed város td. 20.—. Nádas Béla att. 300.—. Osterlamm Ernő td. 10.—. Orosz Tamás td. 20.—. Orosz Zoltán td. 20.—. Ódor Ignác Eő. 6.—, pk. —60. Onczay László td. 20.—. Obezsiáni v. urb. hd. 41.35. Orlovsky Gyula td. 20.—. Orsovai erdőhiv. hd. 24.55. Orsovai erdőhiv. ld. 200.—. Poroszkai urad. hd. 52.10. Polcsnyák Mihály Eő. 6.—, pk. —60. Petrikovich János td. 20.—. Papp István td. 20.—. Paczner Károly td. 36.—. Papp Simon ak. 15.—. Pásztor Sándor td. 20.—. Pauks Pál td. 24.—. Pelach Ádám hd. 13.60. Polnisch Árpád td. 20.—. Popovits Ottó td. 20.—. Partos Vilmos td. 20.—. Péter Ernő td. 36.—. Péter F. S. td. 20.—.

Petricsek Adolf td. 20.—. Pfenigberger Felix td. 52.—. Pokorny István td. 20.—. Paulovits Pál Eö. 6.—, pk. —60. Payer Sándor att. 20.—, pk. 3.—. gr. Perger örök. ld. 10.—. Peti József td. 36.—. Plachy Teofil td. 20.—. Pöschl Ferencz td. 20.—. Plotenyi Jenő td. 20.—. Páll Miklós ak. 10.—. Pálka Gyula td. 10.—. Petricsek István td. 20.—. Paul Péter td. 20.—. Predolényi g. k. egyház hd. 52/10. Pesti Hirlap Eö. 6.—. özv. Prátzner Károlyné hd. 4.—. Party József td. 20.—. Pozsony sz. kir. város td. 20.—. Révai testv. Ecs. 3.—. Rimler Pál td. 4.—. Ritter Károly td. 20.—. Révai Samu Eö. 6.—, pk. —67. Rumann Ernő td. 16.—. Rajtsán János td. 20.—. Rigán Sámuel td. 20.—. Riedl Gyula td. 12.—. Rochlitz Béla att. 20.—, ak. 5.—. Rákossy István td. 20.—. Rosmanith Albert td. 4.—. Rakovszky György att. 400.—. Racskó József Eö. 6.—, pk. —62. Rónay Antal td. 20.—. Roth Dezső td. 20.—. Sándor Imre hd. 11 60. Schmidt Vilmos td. 20.—. Szatmár-Németi város attkg. 100.—. Szirmay Árpád Rz. 10.—, Ftb. 6.—. Segesvári erdőhiv. npt. 11.—, pk. —30. dr. Szabó Sándor td. 10.—. Schmuck Hugó td. 20.—. Schwarcz testvérek td. 36.—. Szecskay Dezső td. 20.—. Szigeti Rezső td. 20.—. Sárói urad. td. 20.—. Schanczer Ignác td. 20.—. Schmidt Ferencz (R.) td. 20.—. Schuster András td. 20.—. Soltész Gyula td. 20.—. Sterba Szabolcs td. 20.—. Sternberg Frigyes ak. 20.—. Szabó Ignác td. 20.—. Szalay András hd. 26/60. Szántó István td. 20.—. Székely István td. 4.—. Szepeßy Elek td. 44.—. Sztelek Norbert td. 16.—. Somogyi Géza td. 20.—. Spangel Ernő td. 20.—. Szabó János Eö. 6.—, pk. —67. Szaltzer Lajos td. 4.—. Sziklay Lajos ak. 10.—. Sailer György td. 36.—. Schleifer Bertalan td. 20.—. Stark Miksı td. 20.—. Suszter Rezső td. 40.—. Szepeßházy Kálmán td. 20.—. Szöllösi Rezső td. 4.—. Szporny Gyula td. 20.—. Szy Dénes td. 44.—. Spengel Sándor td. 4.—. Schöppflin Alajos td. 30.—. Solc Svetozár td. 68.—. özv. Székács Ferenczné lb. 517/50. üb. 2.—. Schaller Kálmán td. 20.—. Schrödl Hugó I. F. J. a. 8/50. Schulhof és Hecht td. 20.—. Stark Dezső td. 10.—. Szakolcza város attkg. 200.—. Szász-sebesi erdőhiv. hd. 25.—. Székács Vincze td. 20.—. Szuppek József td. 10.—. Szabadka város I. F. J. a. 500.—. özv. Seeberg Adolfné ak. 3.—. Szabó Benedek td. 20.—. Szalay Gábor Eö. 6.—. Somogyi Géza Eö. 6.—, pk. 60.—. Szabolcsi Ferencz td. 20.—. Szentgyörgy város td. 20.—. Szontagh Andor ld. 20.—. Szilvay József td. 20.—. Sztelek Norbert td. 4.—. Simu Simon td. 20.—. Schmid Ernő td. 20.—. Somogyi István ld. 10.—, hd. 30.—. Szelezky János td. 20.—. Schenkengel László td. 22.—. gr. Serényi Béláné mint n. Bánffy Béla gr. örök. ak. 20.—. Tarjányiné gr. Wass hd. 9/60. Tankó Péter áb. 9.—. Tarpa község hd. 25/20. Tynlesdi v. urb. hd. 49/60. Turi Imre Eö. 6.—, pk. —80. Timók János td. 4.—. Teltsch Kornél td. 20.—. Toperczer Árpád td. 20.—. Tordony Gusztáv td. 20.—. Török Sándor td. 20.—. Terény Sándor td. 20.—. Türkös község 35/07. Tóth Gyula ak. 8/50. Török Miklós td. 32.—. Török Ödön td. 4.—. Tóber Samu td. 20.—. Tótsóvári erdőhiv. ld. 320.—. Takács Zsigmond td. 20.—. Tavy Gusztáv lb. 400.—, üb. 1/50. Végh Gyula td. 20.—. Vajda Gyula td. 20.—. Vály Ferencz td. 36.—. Várnay Ödön td. 34.—. Velics Gyula td. 20.—. Vermes Viktor td. 20.—. Vépi hitb. ak. 15.—. Véssey Ferencz td. 20.—. Velics János td. 20.—. Vlád László hd. 65/10. Vassányi M. István td. 20.—. Weisz Hugó és Tsa td. 20.—. Witting Ottó td. 20.—. Winter Gusztáv td. 20.—. Wéy János td. 60.—.

Wigyikán Pál Eő. 6.—, pk. —67. Wolfram Sándor td. 10.—. Wagner József td. 20.—. Wellner József ld. 20.—. Zimits Ferencz ld. 10.—. Zwickelsdorfer János td. 20.—. Ziegler Mihály td. 20.—. Zachar Mihály td. 10.—. Zankó Emil td. 20.—, pk. —20. Zsemlye Imre td. 10.—. Zólyomy Imre td. 20.—. Zeic János td. 20.—, áb. 4.—. Zseleznik József td. 20.—. Zsarnóczai erdőhiv. hd. 24.55. Zathureczky Nándor td. 20.—. Zimmermann Gusztáv td. 20.—. Zsarnóczai erdőhiv. ld. 160.—.

Az „Erdészeti Lapok“ 1918. évi XV—XVI. füzetének HIRDETÉSEI.

Az ERDÉSZETI LAPOK mellett mérsékelt közlési díjért a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadatnak.

Díjszabás. Kéthasábos szélességben (107 mm) garmond betűvel vagy ennél nagyobb betűfajttával szedett hirdetés milliméterenkint 80 fillér, állás-keresleti hirdetéseknel 25 fillér. Táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfajttával szedett hirdetések másfélszeres egységárral számíttatnak. Ismételt megjelenés esetén megfelelő árkedvezmény.

Külön mellékletek 25 gramm súlyig 150 koronáért, azontul 25 grammonként 50 koronával magasabb árért mellékeltetnek.

MINDENNEMŰ ERDÉSZETI
tűlevelű- és lombfagyvakat,
erdei facsemetéket,
élősvényeket, azok magvait,
gyümölcsfát, vadonczot,
minden egyéb faiskolaterméket
ajánl, legjobb minőséget biztosítva, **Erdészeti Mag-
és Csemetetermelő Társaság, Zalaegerszeg.**
Telefon: 134. Táviratezím: Magtermelők Zalaegerszeg.
(1. XII. 8.)

Magyar ipar és termelés

(2. XI. 7.)

STAINER GYULA
cs. és kir. udvari szállító.
ZALAEGERSZEG

Már 56 év óta szállít elismert megbízható minőségben
mindennemű:

Kül- és belföldi fenyő-, lomb- és
gyümölcsmagvakat, tű- és lomb-
levelű facsemetéket, diszfenyőket,
sorfákat, élősvényeket, gyümölcs-
vadonczokat és minden szakmába
vágó más magvakat.

Saját erdészeti csemetetelepek Zalaegerszegen!

A Kontinens legnagyobb és legjobb hírnévnek örvendő hasonló vállalat

Árjegyzék ingyen és bérmentve

Szigoru lelkiismeretes kiszolgálás

**Tölgy-, kőris-, hárs-, szil-, bükk-, dió-,
gyertyánrönköket megvételre keresek.**

KLEIN SÁNDOR

BUDAPEST, V., Személynök-utca 19.

(3. VIII. 4.)

**SZENT ISTVÁN TÁPSZERMŰVEK RÉSZV.-TÁRS.
VADÉRTÉKESÍTŐ OSZTÁLYA**

(4. VIII. 3.)

BUDAPEST, X., MAGLÓDI-UT 17. SZ.

Telefonszám: József 59—43.

Sürgőnycím: „Istvánvad Budapest”.

Alaptőke 2,000.000 korona.

Üzletfeleink lőszerszükségleteit fedezzük.

Raktáron tartunk **völlersdorfi töltényeket.**

Hirtenbergi és prágai töltényeket.

Kívánatra beszerzünk **rothweili töltényeket is.**

Vadszállító kosarakat kívánatra küldünk.

Mindenféle lőtt vadat korlátlan mennyiségben a beszállításkor érvényben lévő maximális árban **vásárolunk.**

Állandó szállítóinknak óvadékot nyújtunk.

A legsimább átvétel. A leszállított vad értékét azonnal folyósítjuk.

Feladási hirdetmény. 342/1918.sz. — Kereszténysziget község (Szeben vármegye) tulajdonát képező „Krästelborn“ nevű „A“ üzemszervejében, az 1915. és 1916. évi rendes vágások mintegy 196 kat. hold területen levő 25—80 cm mellmagasságban mért átmérőjű 2781 drb. 2277 m³ haszonfa és 557 ürm tűzifára becsült tölgytörzs, folyó évi szeptember hó 4-én délelőtt 9 órakor Kereszténysziget községházánál zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános árverésen fog eladatni.

Kikiáltási ár 86.206 K.

Bánatpénz 8620 K.

Távirati vagy utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Írásbeli zárt ajánlatokhoz a kiírt bánatpénz csatolandó.

Az általános árverési és szerződési feltételek a keresztényszigeti községi előljárásnál, illetve a nagyszebenvidéki m. kir. járási erdőgondnokságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kereszténysziget, 1918. évi június hó 26-án.

(5. II. 2.)

A község előljárása.

Mindennemű ERDÉSZETI MAGVAKAT ÉS FACSEMETÉKET
 ajánl szavatolt elsőrendű minőségben

FARAGÓ BÉLA csász. és királyi
 udvari szállító.

Magyar Magpergető gyára. (6. VI. 2.)

Erdészeti csemetetelepek ZALAEGERSZEG.
 Árjegyzékkel, részletes árajánlattal szívesen szolgálok!

Pályázati hirdetmény. 2882/1918. szám. — A lugosi m. kir. erdőigazgatóság pályázatot hirdet 19 erdőőri állásra.

A sajátkezüleg irt pályázati kérvények 1918 évi szeptember hó 1-ig nyújtandók be. Részletes pályázati feltételek a lugosi m. kir. erdőigazgatóságnál szerezhetők be.

Lugos, 1918. évi július hó 31-én.

(7)

M. kir. erdőigazgatóság.

Feladási hirdetmény. Alulírott cég közhírré teszi, hogy 1918. évi szeptember hó 2-án délelőtt 10 órakor a cég irodájában tartandó nyilvános írásbeli árverésen eladja a tulajdonát képező oláh-nemeyei erdő mintegy 124 kat. holdján található fatömegét, amely az eszközölt becslés szerint mintegy 400 m³ tölgy-haszon és bányafából, 700 m³ bükkhaszonfából, 800 m³ nyárhaszonfából és 14.000 ürm vegyes tűzifából áll.

Kikiáltási ár 200.000 K, bánatpénz ennek 10⁰/o-a. Az erdő a naszódvidéki helyiérdekű vasut Szálva állomásától 3 km-re fekszik. Kiszállítási határidő 1921. évi márczius hó végéig.

A részletes árverési és szerződési feltételek a cég irodájában megtekinthetők.

Naszód, 1918. évi július hó 12-én.

(8) *Goldschmidt Frigyes utódai
mezőgazdasági szeszgyár és sörfőzde.*

Segéderdőmérnököt keresünk, aki a német nyelvet szóval és írásban bírja és horvátul vagy tótul legalább némileg beszél. Ajánlatok a fizetési igények megjelölésével czimezendők:

(9) *Gróf Mailáth László Őexczenlencziája erdőhivatala,
Dolnji-Miholjac, Slavonia.*

Termelt tölgy- és cseresznyerönköeladás. 3991/1918. sz. — A lugosi m. kir. erdőigazgatóság vasuti faraktáraiban készletezett 1505·36 m³ tölgy- és 4·49 m³ cseresznyerönkö tiz (10) eladási csoportban, zárt írásbeli ajánlatok mellett nyilvános versenytárgyaláson eladatik.

A zárt írásbeli ajánlatok 1918. évi augusztus hó 22-én d. u. 2 óráig a lugosi m. kir. erdőigazgatóságnál nyújtandók be, hol azok 1918. évi augusztus hó 23-án délelőtt 9 órakor nyilvánosan bontatnak fel.

Részletes adatok, árverési, szerződési feltételek, ajánlati űrlap és borítékok a lugosi m. kir. erdőigazgatóságnál szerezhetők be.

Lugos, 1918. évi július hó 16-án.
(10) *M. kir. erdőigazgatóság.*

Pályázati hirdetmény. Marostorda vármegye közös erdőőri szervezetében egy hatósági járási erdőőri állás Marosvásárhely székhelyen pályázatra hirdettetik. A részletes feltételek alulirott erdőhivatalnál a hivatalos órák alatt írásban átvehetők, vagy azok az érdeklődőknek posta útján meg fognak küldetni.

Pályázati határidő f. évi szeptember hó 1-én.

Marosvásárhely, 1918. évi július hó 16-án.

(11. II. 1.) *M. kir. állami erdőhivatal.*

Erdő- vagy mezőgazdaságban gyakornoki állást keresek erdészeti pályára készülő, 16 éves, 4 polgárit végzett fiamnak. Némi gyakorlata van. „Özv. Erdészné.” (12)

Pályázati hirdetés. Trencsén vármegye közigazgatási gazdasági albizottságának 1918. évi 8/608. sz. alatt kelt határozata folytán a zsolnai felső m. kir. járási erdőgondnokság kerületéhez tartozó csaczi erdőőri kerületben megüresedett erdőőri állásra pályázat nyittatik.

Az erdőőri állás évi 960 K fizetéssel van egybekötve.

Pályázók felhivatnak, hogy szakvizsgálati, orvosi és szolgálati bizonyítványaikkal, továbbá születési anyakönyvi kivonattal, valamint családi állapotukat, katonakötelezettségüket és erkölcsi életüket igazoló okmányokkal felszerelt, sajátkezüleg irt kérvényeiket 1918. évi szeptember hó 15-ig a trencsényi m. kir. állami erdőhivatalhoz nyújtják be.

Később érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Trencsén, 1918. évi július hó 17-én.

(13)

M. kir. állami erdőhivatal.

Hivatalnok kerestetik alföldi (tiszamenti) gőzfűrészt és gőzmalmi részvénytársaság irodája részére pénztár kezeléséhez, segédkönyvek vezetéséhez és egyéb irodai munkák végzéséhez. Nyugdíjas, nőtlen erdőtisztek előnyben részesülnek. Részletes ajánlatok, a fizetési igények megjelölésével, „Tiszamenti” jeligére e lap kiadóhivatalába kéretnek. (14)

Erdőtiszti, illetve erdőkezelői állást keres 29 éves, róm. kath., nős, rokkant katona (bal szem kilóve), négy évi gyakorlattal bíró és tényleges kezelői szolgálatban álló, hat középisk. és erdészeti szakiskolai végzettséggel bíró erdész, ki különösen az erdőhasználati, erdőművelési, faértékesítési és vadtenyésztési teendőkben megfelelő jártassággal rendelkezik.

Jelenleg felmondatlan állásban egy 6500 holdas erdőbirtokot nagy vadállományyal kezel. Balszem hiányát nem érzem. Szíves megkereséseket Mocsáry tanító, Kárász, Baranya m. czímen kér. (15. III. 1)

Faeladási hirdetmény. 261/1918. sz. — Alulírott közhirre teszi, hogy Czereczel község (Hunyad vármegye, brádi járás) az ottani gör. kel. egyház erdejéből a nagyméltóságu m. kir. földmivelésügyi miniszter urnak 1917. évi 115118. számú rendeletében foglalt engedély alapján mintegy 14·9 kat. holdon található összes tölgy-, bükk-, gyertyán- és cserfaállomány 1918. évi szeptember hó 23-án d. e. 9 órakor Czereczelen az egyházgondnok lakásán zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen el fog adatni.

Kikiáltási ár 18.270 korona.

Bánatpénz 2000 korona.

Utóajánlatok nem fogadtatnak el.

Megjegyeztetik, hogy az eladás tárgyát képező erdőterület Brád (A. Cs. E. V.) vasutállomástól mintegy 7 km távolságra fekszik s azon a részletes felvétel alkalmával 921 darab tölgy- és 6772 darab gyertyán-, bükk- és cserfa találtatott. A fák mellmagassági átmérője 4—49 cm.

A részletes árverési és szerződési feltételek a m. kir. állami erdőhivatalnál Déván, a m. kir. járási erdőgondnokságnál Brádon, valamint alulírottnál Czereczelen, u. p. Brád, Hunyad vármegye, betekintheők.

Czereczel, 1918. évi július hó 14-én.

(16)

Bogdán Andron
egyházgondnoksági elnök.

Tölgyfaeladási hirdetmény. 20/1918. szám. — A kézdialbisi állandó közösségben maradt erdőbirtokosság, Háromszék vármegye gazdasági erdészeti albizottságának 1917. évi 1208. sz. engedélye folytán, a tulajdonát képező erdejében 42·6 kat. holdon 25—50 cm átmérőjű műfának alkalmas számozott tölgytörzs 4742 drb. szálas útján kihasználható 17661 m³ haszonfára becsült fakészlete Kézdialbis (Háromszék megye) községházánál 1918. évi augusztus hó 26-án, d. e. 10 órakor tartandó zárt írásbeli ajánlattal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen el fog adatni. Kikiáltási ár 77.126 K, mely áron alul a fakészlet nem fog eladatni. Bánatpénz 7720 korona. Kihasználási határidő egy év, s az erdő a községtől 3 km. Réty-Eresztevény vasutállomás 11 km-re fekszik.

Utóajánlatok nem fogadtatnak el.

Az árverési feltételek alulirotnál, a szépsiszentgyörgyi m. kir. áll. erdőhivatalnál és a kézdivásárhelyi m. kir. erdőgondnokságnál megtekinthetők.

Kézdiabí, 1918. évi július hó 20-án.

(17)

Bojka Béni

áll. k. maradt birt. elnök.

Fagombát (taplót) minden menyiségben veszek.

Ajánlatot mennyiség és ár megjelölésével kérek:

Boskovitz Imre Budapest, Izabella-tér 1. sz.

(18)

Pályázati hirdetmény. 5266.sz. — A tótsóvári m. kir. erdőhivatal a kerületében megüresedett 4 (négy) erdőőri állásra újabb pályázatot hirdet.

Az erdőőri állással 600 K fizetés és 100 K személyi pótlék, természetbeni lakás, vagy ennek hiányában szabályszerű lakbér és egyéb rendszeresített illetmények élvezete van egybekötve.

A pályázók az 1879. évi XXXI. t.-cz. 37. §-ában megkivánt szakképzettségüket az erre vonatkozó bizonyítvánnyal, az államerdészet szolgálatába ujonnan belépni kívánók azonkívül még ép és erős testalkatukat különösen jól látó-, beszélő- és hallóképességüket kincstári erdészeti orvos, honvédtörzsorvos, avagy vármegyei tisztí orvos által kiállított bizonyítvánnyal, életkorukat és illetőségüket, családi állapotukat, eddigi alkalmaztatásukat, nyelvismereteiket és azt, hogy katonai kötelezettségüknek mindenben eleget tettek, szintén megfelelő okmányokkal igazolni tartoznak.

Az így felszerelt és sajátkezüleg irt kérvények a tótsóvári m. kir. erdőhivatalhoz czimezve legkésőbb f. é. augusztus hó 28-ig az állam szolgálatában állók részéről felettes hatóságuk, a nem állami szolgálatban állók által az illetékes közigazgatási hatóság útján nyújtandók be. Megjegyezvén, hogy a folyó év július hó 15-ig hirdetett pályázatra beérkezett folyamodványok ezen újabb pályázatra is érvényben maradnak.

Tótsóvár, 1918. évi július hó 31-én.

(19)

M. kir. erdőhivatal.

Faeladási hirdetés. 3546/1918. sz. — A besztercei m. kir. erdőigazgatóság közhirre teszi, hogy a Besztercze-Naszód vármegyében a dornavölgyi m. kir. erdőgondnokság kerületében a volt naszódvidéki községek egyesítve kezelt erdeiből a rendszeres gazdasági üzemterv, illetve a m. kir. földmivelésügyi miniszter urnak 1918. évi 37693. számú rendelete értelmében kihasználni ató 271.08 kat. holdon álló 38.527 drb. 55.442 m^3 selejt- és termelési apadékmentes lucsfenyő- és 1369 drb. 1285 m^3 selejt és termelési apadékmentes jegenyefenyőfatömeget tartalmazó törzsetzárt írásbeli ajánlatok mellett nyilvános versenytárgyaláson eladás alá bocsát.

A zárt írásbeli ajánlatok 1918. évi augusztus hó 27. napján délelőtt 10 órájáig a besztercei m. kir. erdőigazgatósághoz nyújtandók be.

A beérkező ajánlatok a besztercei m. kir. erdőigazgatóság hivatalos helyiségében 1918. évi augusztus hó 27. napján délelőtt 10 órakor bontatnak fel.

Ajánlattevő az ivenként egykoronás bélyeggel ellátott és a megajánlott vételár tíz (10) százalékát kitevő bánatpénzzel felszerelt írásbeli ajánlatában, melyben a megajánlott vételár összege szóval és számjegyekkel is tisztán kiírandó, határozottan kijelenteni tartozik, hogy az árverési és szerződési részletes feltételeket ismeri és azok rendelkezéseinek magát feltétlenül aláveti. Olyan vételi ajánlatok, amelyek ezen feltételnek nem felelnek meg, elkésve nyújtatnak be, vagy pedig a megállapított eladási feltételektől eltérő kikötéseket tartalmaznak, figyelembe vétetni nem fognak.

Kikiáltási ár 3,310.000 K.

A vevő az erdőtől 4, illetve 7 km távolságra fekvő dornavölgyi keretes gőzfűrészt, épületeket, berendezéseket, rakodókat és szállítási berendezéseket a szerződés tartama alatt díjtalanul használhatja.

A részletes árverési és szerződési feltételek a besztercei m. kir. erdőigazgatóságnál és a dornavölgyi m. kir. erdőgondnokságnál (Borgóprundon) a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Érdeklődőknek azokat az erdőigazgatóság 10 K ellenében a vágások térképeivel együtt meg is küldi.

Besztercze, 1918. év július hó 29-én.

Fenyőépületfa- és rönköeladás. (A kohóvölgyi és tőkési erdőgondnokságok rakodóin.) 2564/1918. szám. — A kohóvölgyi és tőkési m. kir. erdőgondnokságok rakodóin készletezett 3065 drb. 1169·75 m^3 fenyőépületfa és rönkö 27 eladási csoportban zárt írásbeli ajánlatok mellett nyilvános versenytárgyaláson eladatik.

A zárt írásbeli ajánlatok 1918. évi augusztus hó 22-én d. e. 10 óráig a nagybányai m. kir. főerdőhivatalnál nyújtandók be és 1918. évi augusztus hó 23-án d. e. 10 órakor a tanácsterem helyiségében nyilvánosan bontatnak fel.

Részletes adatok, árverési és szerződési feltételek, valamint ajánlati űrlapok és borítékok a nagybányai m. kir. főerdőhivatalnál és a kohóvölgyi m. kir. erdőgondnokságnál szerezhetők be.

A 12—25 cm középméretű faanyag 27·16 m^3 -t tesz ki elkülönített 3 csoportban.

Nagybánya, 1918. évi július hó 29-én.

(21)

M. kir. főerdőhivatal.

Faarverési hirdetmény. 7837/1918. szám. — Jád község (Besztercze-Naszód vármegye) az 1918. évi szeptember 4-én d. e. 11 órakor Beszterczén az alispáni hivatalnál, zárt írásbeli ajánlatok útján megtartandó nyilvános árverésen eladja erdejének a 43618/1912. sz. F. M. rendelettel, illetve a vármegye közigazgatási gazdasági albizottságának 778/1916. számú határozatával rendkívüli kihasználásra engedélyezett 393·7 kat. hold területén fennálló, a hivatalos becslés szerint mintegy 11.244 m^3 műfát, 55.477 m^3 hasáb- és 3548 m^3 dorongtüzfát kitevő bükkfából, valamint mintegy 56 m^3 műfát, 447 m^3 hasáb- és 186 m^3 dorongtüzfát kitevő lágylombfából álló összes fakészletet.

Kikiáltási ár: Ötszázötvenezer (550.000) korona.

Bánatpénz: Ötvenötezer (55.000) korona.

A zárt írásbeli ajánlatok legkésőbb 1918. év szeptember hó 4-én, d. e. 10 óráig nyújtandók be az alispáni hivatalnál. Utó-, valamint a feltételektől eltérő ajánlatok nem fogadtatnak el.

Az erdő Kisilva és Földra vasuti állomásoktól 2—4 km távolságra fekszik.

Az árverési és szerződési feltételek alulirotnál, a m. kir. állami erdőhivatalnál és a jádi m. kir. erdőgondnokságnál Beszterczen a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Besztercze, 1918. július hó 24-én.

Alispán távollétében:

Dr. Scridon Leó
vármegyei főjegyző.

(22)

Okl. erdőmérnök, rokkant katonatiszt, sok évi gyakorlattal s bő tapasztalattal, az erdészet és vadászat minden ágában teljesen jártas, kitűnő bizonyítványok birtokában, elvállal erdőmérést, erdőrendezést, üzemfelülvizsgálást, erdőbecslést stb. *Elfogad megfelelő állást is.*

Ajánlatokat kér Mezőkövesdre: Enders Haller Frigyes okl. erdőmérnök. (23. III. 1)

A gróf Berechtold uradalom Nagyorosziban (Nógrád megye) vasut mellett, körülbelül 3000 holdas erdőséghez, erdei iparvasut-üzemmel, államvizsgás, magyarul és németül beszélni és írni tudó r. k. erdészt keres. Akik ezen állást elnyerni óhajtnák, képesítésüket, szolgálataikat és családi viszonyaikat igazoló bizonyítványaikat, az állás elfogadására vonatkozó feltételeikkel küldjék be az uradalmi irodának Nagyorosziba. (24)

Faarverési hirdetmény. 761/1918. sz. — A beregvármegyei Malmos községben székelő sztrojnai község volt urbéres elnöke 1918. évi szeptember hó 18-án délelőtt 10 órakor az urbéres elnök házában tartandó nyilvános szó- és írásbeli árverésen eladja a volt urbéres birtokosság tulajdonát képező erdő 1899—1913. évi a 3609/913 E. B. határozattal kihasználásra engedélyezett 19:27 kat. holdnyi területén tövön álló 1034 drb. bükkfának mintegy 3469 *ürm*³ tűzifára becsült fakészletét.

Az erdő Szolyva (Máv.) állomástól köves uton 5.7 km-nyire fekszik.

Bánatpénz 2000 korona.

Kikiáltási 17.345 K. Kiszállítási határidő bezárólag 1922. évi május hó 1-ig.

Utóajánlatok egyáltalán nem fogadtatnak el. A részletes árverési és szerződési feltételek a latorczamenti m. kir. járási erdőgondnokságnál és a zajgói urbéres jegyzőnél tekinthetők meg naponta d. e. 11—12 óra között.

Malmos, 1918. évi augusztus hó 1-én.

(25)

Szilágyi Ernő
urbéri jegyző.

Árverési hirdetmény. 673/1918. sz. — A berkeszpataki (Szatmár megye) volt urbéres birtokosság 651 kat. hold tölgyes erdejének 1518 m^3 -re becsült összes faállományát 1918. évi szeptember 20-án délelőtt 10 órakor Berkeszpatakon alulirott lakásán zárt írásbeli ajánlatok útján megtartandó nyilvános árverésen eladja.

Becsár mint kikiáltási ár 7600 K.

Bánatpénz 760 K.

Utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az árverési feltételek a nagykárolyi m. kir. állami erdőhivatalnál és alulirotnál tekinthetők meg.

Berkeszpatak, 1918. évi augusztus hó 3-án.

(26)

A birtokosság elnöke.

Faárverési hirdetmény. 2418/1918. szám. — Hosszufalu, brassóvármegyei község 1918. évi szeptember hó 21-én d. e. 9 órakor zárt írásbeli ajánlatokkal összekötött nyilvános szóbeli árverezésen eladja az alábbi fatömegeket:

1. Az „A” üzemosztály 147., 148., 153. és 154. számú osztagaiban 26.000 m^3 jegenyefenyőt, köbméterenként 32 K becsáron.

Utó-, távirati és a becsáron aluli ajánlatok nem fogadtatnak el.

A leteendő bánatpénz a becsár 10%-a.

A zárt írásbeli ajánlatokban kiteendő, hogy ajánlattevő a részletes árverési és szerződési feltételeket ismeri és azoknak magát aláveti.

A részletes árverési és szerződési feltételek a községi előjáráságnál és a hosszufalui m. kir. járási erdőgondnokságnál a hivatalos órák alatt betekintheők és 5 K lemásolási díj előzetes beküldése ellenében másolatban postán azonnal megküldetnek.

Hosszufalu, 1918. évi augusztus hó 3-án.

Csorik
bíró.

(27)

Elekes
jegyző.

Idősebb, esetleg nyugdíjazott, nős erdőőrt, ki tótul beszél, folyó évi október közepére keresek.

Kérvények bizonyítványmásolatokkal s a javadalmazási igények megjelölésével Osztrólczy Miklós címére *Osztrólukára* (Zólyom megye) küldendők. (28. II. 1)

Hirdetmény. 36868/1918. szám. — Temesvár szab. kir. város tulajdonát képező tinkovai (Krassó-Szörény m.) erdőgazdaságánál megüresedett *erdőőri állásra pályázatot hirdetek.*

Az állással a következő évi illetmények járnak: fizetés címén 720 K, továbbá természetbeni lakás, 8 m³ hasáb- és 8 m³ dorongtüzifa, valamint 2 holdnyi földhasználat.

Minősítés az 1879. évi XXXI. t.-cz. 37. §-a szerint.

Pályázatkérvények f.évi augusztus hó 30-ig címekre küldendők.

Az állást kinevezés után azonnal el kell foglalni.

Temesvár szab. kir. város polgármesterétől.

Temesvár, 1918. évi augusztus hó 5-én.

(29)

Geml József
polgármester.

15 évi gyakorlattal, kitűnő bizonyítványokkal és külföldi oklevéllel rendelkező, valamint a kis- és nagyvad tenyésztésében jártas, 34 éves nőtlen erdész f. év október 1-ére erdési vagy fővadászi állást keres. Címe a kiadóban megtudható. (30)

Szakiskolát végzett, 32 éves nős és családos erdész, ki 8 évig önállóan vezetett nagy erdőgazdaságot, állását óhajtja változtatni. Szíves megkeresések „Bodokai erdőgazdaság M. R. u. p. Meczenzéf” címre küldendők. (31)

Feladási hirdetmény. 3344/1918. szám. — Erzsébetváros szab. kir. város tanácsa közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező és Nagyküküllő vármegyében Apaujfalu község határában fekvő erdejében 30.16 kat. holdon levő bükk- és gyertyántüzifa *1918. évi szeptember hó 12-én d. e. 10 órakor* Erzsébetvárosban a Tanácsház üléstermében tartandó zárt írásbeli versenytárgyalással egybekötött szóbeli nyilvános árverésen eladatik.

Az erdő a dánosi vasutállomástól 22 km, a segesvár-nagyszebeni vasut Rozsonda állomásától 10 km távolságra fekszik.

Kikiáltási ár 54.572 K, azaz ötvennégyezerötszázhetvenkettő korona.

Bánatpénz a kikiáltási ár 10⁰/₀-a.

A becslési munkálatok és árverési feltételek a polpármesteri irodában s az erdőgondnokságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Erzsébetváros szab. kir. város tanácsa, 1918. évi augusztus hó 7-én.

(32)

Trajánovits János

kir. tanácsos, polgármester.

Téli sertéslegelők és makktermés bérbeadása. 2498/1918. szám. — A nagybányai m. kir. főerdőhivatal kerületében az 1918. évi makktermés XIX. csoportban zárt írásbeli ajánlatok mellett nyilvános versenytárgyaláson bérbeadatik.

A zárt írásbeli ajánlatok 1918. évi augusztus hó 29-én d. e. 12 óráig a nagybányai m. kir. főerdőhivatalnál nyújtandók be és augusztus hó 30-án d. e. 12 órakor a tanácsterem helyiségében nyilvánosan bontatnak fel.

Az ajánlatok elbírálásánál azon ajánlat részesül előnyben, amely a főerdőhivatal részére legtöbb darabszámú sertés átengedését helyezi kilátásba.

Részletes adatok, árverési és szerződési feltételek, valamint ajánlati űrlapok és borítékok a nagybányai m. kir. főerdőhivatalnál és a kerületbeli erdőgondnokságoknál szerezhetők be.

Nagybánya, 1918. évi augusztus hó 7-én.

(33)

M. kir. főerdőhivatal.

Faeladási hirdetmény. 10/918. sz. — A felsőkőhéri gör. kath. egyház a tulajdonát képező erdő „A” gazdasági osztályából mintegy 30—35 kat. hold területen levő bükkfatömeget, mely a kezelő m. kir. járási erdőgondnokság becslése szerint 4275 tü. tűzifát foglal magában, Felsőköhéren (Marostorda vármegye) 1918. évi szeptember hó 3-án d. e. 10 órakor, a gör. kath. papi lak helyiségében tartandó, zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen.

a legtöbbet ígérőnek eladja, de a fatömeg minő- és mennyiségért felelősséget nem vállal.

Az egész fakészlet kikiáltási ára 11.755 K.

Bánatpénz 10⁰%, mely az árverés megkezdése előtt az árverést vezető elnök kezébe leteendő és vevő által a vételár 10⁰%-ára kiigéztendő.

Bánatpénzzel felszerelt s szabályszerű bélyeggel ellátott zárt írásbeli ajánlatok az árverés megkezdése előtt az eladó gör. kath. egyház gondnokságához beadhatók, de elkészett vagy kellően fel nem szerelt ajánlatok, valamint utóajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az árverésen más nevében részt venni akarók közjegyző előtti meghatalmazást s illetőleg czégjegyzési kivonatot kötelesek bemutatni.

Ajánlattevő a megajánlott vételárt számokkal és betűkkel tartozik kiírni és kijelenteni, hogy az eladás tárgyát képező faállományt, valamint az árverési és szerződési feltételeket ismeri s azokat magára nézve kötelezőknek tartja.

Az erdőből a legközelebbi vasuti állomás 7—8 km távolságban Nyárádremetén van.

A részletes árverési és szerződési feltételek eladó gör. kath. egyházi gondnokságánál Felsőköhéren, valamint a régi alsó m. kir. járási erdőgondnokság irodájában Szászrégenben a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Felsőköhér, 1918. évi április hó 30-án.

A gör. kath. egyházgondnokság képviselőjében:

Gráma Gyula
gör. kath. lelkész.

(34)

Csaloka László
egyházgondnok.

Utánnymás nem díjaztatik.

Faeladási hirdetmény. 18250/918. szám. — Brassó szab. kir. város erdőuradalmához tartozó zernesti és zajzoni erdőpagonyok vágásterületén összesen 1072, illetőleg 114 kat. holdon található és mintegy 100.000, illetőleg 13.000 tömörköbméterre becsült fenyő- és 12.000 m³ bükkfatömeg tövön való eladása iránt 1918. évi szeptember hó 23-án d. e. 10 órakor Brassóban a városi erdőhivatal irodájában zárt ajánlati versenytárgyalás fog

tartatni. Kikiáltási ár 30 K Zernesten, 20 K a fenyőre és 10 K a bükkre Zajzonban tömörköbméterenként.

Írásbeli zárt ajánlatok a versenytárgyalás napjának délelőtti 10 óráig fogadtnak el és ugyanaz nap 11 órakor bontatnak fel. Ezekhez a beígért vételár 10%-a csatolandó ugyancsak készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban.

Az egykoronás bélyeggel ellátott ajánlatokban a beígért vételár számokkal és betűkkel kiírandó, valamint kijelentendő az is, hogy ajánlattevő az eladási és szerződési feltételeket ismeri és azoknak magát aláveti.

Kikiáltási áron aluli vagy későn érkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az eladási és szerződési feltételek Brassó szab. kir. város erdőhivatalánál (Ötvös-utca 5. sz. I. em. ajtó 3.) betekintheők.

Brassó, 1918. évi augusztus hó 9-én.

(35)

A városi tanács.

Az „Erdészeti Lapok“ 1918. évi XV—XVI. füzetének tartalma:

	Oldal
NAPIKÉRDÉSEK. (Az erdészeti szakiskola. — A főiskola kérdése. — Az államvasuti tarifák emelése. — Hatósági kényszertermelés után a fahasználat hatósági korlátozása. — A faármaximálás.) ...	301
Az új adónovella erdészeti vonatkozásai ...	312
Kamitzi Hoffmann Antal † ...	313
Törzs Kálmán † ...	316
EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK. I. Pályázat a dr. Bedő-Albert-alapítvány ösztöndijára ...	317
II. Pályázat a báró Bánffy-Dezső-alapítvány ösztöndijára ...	318
III. Az I. Ferencz-József-alapra <i>junius</i> hónapban befolyt adományok ...	319
HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK. Hirdetmény az őszi erdészeti államvizsga tárgyában ...	320
KÜLÖNFÉLÉK. Személyi hírek. — Halálozások. — Hősi halál. — A selmeczi főiskola rektorválasztó ülése. — Segédtanerők a selmeczi főiskolán. — Adományok a Mensa javára. — Albánia és Montenegró erdeinek tanulmányozása ...	321
Változások és kitüntetések az erdészeti szolgálat köréből ...	324
ERDÉSZETI RENDELETEK TÁRA. I. 3296/1918. M. E. sz. rendelet az erdőkre vonatkozó jogszabályok kiterjesztéséről ...	326
II. 143800/1918. F. M. sz. rendelet az erdőkre vonatkozó jogszabályok kiterjesztéséről szóló kormányrendelet végrehajtásáról ...	329
III. 3368/1918. M. E. sz. rendelet a fatermékek ármegállapításáról (faárak maximálásáról) ...	334
IV. 3418/1918. M. E. sz. rendelet az 1918. évi bükk- és tölgytermés záralávételeiről és forgalmának szabályozásáról ...	350
V. 10906/1918. F. M. sz. rendelet a bükk- és tölgytermékért követhető legmagasabb ár megállapításáról ...	353
VI. Körrendelet az erdőkincstári vadászterületeken bárcaváltás alapján gyakorolható vadászat díjainak módosításáról ...	354
VII. Körrendelet a ragadozó és kártékony vadak mérgezésére vonatkozó engedélyek idejekorán való megadásáról ...	355
Az Országos Erdészeti Egyesület pénztáránál 1918. évi július hónapban teljesített befizetések ...	358
HIRDETÉSEK ...	I—XV

